

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА V • БРОЈ 95. И 96. • 1. ЈАНУАР 1977.

ЦИЈЕНА 2 ДИНАРА

НА ПРАГУ НОВЕ ГОДИНЕ

НИКАДА, ЧИНИ СЕ, на крају једне године нису се тако оправтавали обриси онога што нова година доноси. Већ сада, ступајући у њу, јасно нам је да ће она по многочему бити значајна за народ и — без бојазни да ћемо претjerати додајмо — за перспективу незадрживог раста читавог овог краја. Ту је, прије свега, општејугословенска тековина епохалног значаја — Закон о удружењу радних синдиката, који нам примијеном корача у самог управни социјализам бити много лакше и успјешније... Модерним аутопутом, који нам се кроз љутац камен приближава од Цетиња, одлазићемо у походе историји и будућности. Станајевићи, Брајићи, Јанково Ждријело

ПОТПИСАНО САМОУПРАВНИ СПОРАЗУМ О УДРУЖИВАЊУ СРЕДСТАВА ЗА ИЗГРАДЊУ КАНАЛИЗАЦИОНЕ МРЕЖЕ

граду је потписан акт чији значај далеко превазилази оно што се њиме регулише, јер представља једну од „првих листа“ наше будуће пра ксе — пут и путоказ како треба приступати рјешавању на други начин тешко рјешивих проблема и задатака. Тим, слободно се може рећи, историјским чином наша, иначе, богата самоуправна пракса још више је обогаћена једном новом димензијом и тешко мјерљивим квалитетом.

Ријеч је о Самоуправном споразуму, склопљеном између представника наше општине и опуномоћници лица из тридесетак радних организација које имају у Будвама своја одмаралишта, по гоне, пословнице, филијале, експозитуре или продавнице. Предмет договора било је удруживање средстава за изградњу канализационе мреже у Будви према пројекту Грађевинског факултета у Загребу. Беспovратним учешћем од сто динара по квадратном метру корисне површи не, односно 2% од оствареног годишњег промета биће обезбиђено 35 милиона динара, а остатак од десет милиона обезбиђеће путем кредита Самоуправна интересна заједница за уређење грађевинског земљишта у Будви. Тако ће — захваљујући разумијевању радних људи из Београда, Србије, Војводине, Косова, Босне и Херцеговине, Хрватске и Словеније, један акутант проблем бити скинут с дневног реда.

Врло савремен, канализациони систем имаће најмодер

нији колектор за пречишћавање отпадних вода и фекалија, које ће затим цјевоводом дужим 2700 метара одводити из школа Свети Никола и испуштати у море на дубини од 57 метара. Тако ће море, посљедњих година иначе прилично загађено, бити, сматра се, већ од овог је та чисто, јер ће, како се предвиђа, радови трајати од јануара до јула мјесеца. У том подухвату учествоваће не само становници Будве, већ, захваљујући закључчном Самоуправном споразуму, сви наши грађани који долазе преко љета да се у граду „најљепшем на свим морима свијета“ одморе, окуприте и оспособе за нове напоре и претнућа.

На прагу нове године, више него иједне раније, можемо бити задовољни „даром“ које нам доноси. Она је једна од оних, које су, као неко рече, довољне да сазру плодови на које се чекају и по неколико деценија.

Полагањем камена-темељца згради нове поште, 22. новембра настављено је дај раније започето славље по водом. Данас ослобођења општине Будве, у сали „Зета филма“ одржана је свечана сједница Општинског сабора, којој су присуствовали и представници Велике Плане, Пакраца, Макарске, Огрида, Пљевља, Цетиња, Херцег-Новог, Котора, Тивта, Бара и Улциња. По што је изабрано радно предсједништво, предсједник Скупштине општине Бранко Иванчевић подnio је реферат о досадашњим доистиницима и будућим задацима, послује чега је заједно са предсједником жирија Радомом Дулатићем уручено новембарске награде представницима радних кољективи и појединцима. У име награђених захвалио се Бошко Перазин.

Полагање камена темељца новој пошти

Дан ослобођења општине свечано прослављен

Нову 1977. годину

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО СВИМ НАШИМ ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

РЕДАКЦИЈА
„ПРИМОРСКИХ НОВИНА“

Послије потписивања Повеље о братимљењу и измене појлона — Бранко Иванчевић је предсједнику Скупштине општине Велика Плана Боривоју Живановићу предао ћључ града Будве, а овај поклонио Иванчевићу умјетничку слику — узео је ријеч Боривоје Живановић, који је говорио о значају братимљења између народа двије општине.

На предлог Општинског одбора Савеза бораца Народнослободилачког рата донијета је одлука да се полуострво Завала прогласи спомен парком. Приликом усвајања овог предлога Општински одбор СУБНОР-а имао је у виду његовање револуционарних традиција Народнослободилачке борбе и револуције, као и испуњавање дуга двестајтридесетдесетогорици палих бораца са подручја будванске општине, који су гинули за слободу и социјалистичко друштвено уређење у биткама широм Југославије и ван ње. Проглаšавањем Завале спомен парком на свечаној сједници Општинског сабора изишло се у сусрет жељама породица палих бораца и борачке организације као целине, поготову што ће се на Завали подигти споменик свим погинулим борцима за слободу са подручја будванске општине.

Са свечане сједнице Општинског сабора упућено је поздравно писмо другу Титу.

Учесници свечане сједнице Сабора посетили су: недавно отворени ојечи вртић „Љубица Јовановић“, где је о ојевоји борцу која је своје име поклонила овој установи говорила Боса Вуковић друштвен-политички радник из Титограда.

— Буди срећна и весела, паметна и вриједна, а овог нам златног јетића посебно његуј и пази!
M. Pažin

и друга попришта славних битака биће нам на прагу од куће. Тим путем ће колоне „савременихnomada“ одлазити до Цетиња и Ловћена или долазити отуда на наше ситнозрнасте пјешчане плаже... Сан генерација мно гих малишана и њихових власниката, школа у Будви изиша је из темеља и већ стреми у висину... Назирује се контуре будућег тржног центра... Још једна велика стамбена зграда тек што није усвојена. Довршава се друштвени дом у Петровцу, ударен је камен темеља новој пошти у Будви, предстоји радови у Бечићима и Миљочеру...

Прије неколико дана тачније 9. децембра (јер тај датум треба да остане сачуван у анилима времена) — у Бео-

СВЕЧАНО ЈЕ ПРОСЛАВЉЕН 22. НОВЕМБАР — ДАН ОСЛОВОЂЕЊА ОПШТИНЕ БУДВА

ГОДИНЕ ЗНАЧАЈНИЈЕ ОД СТОЉЕЋА

д 22. новембра 1944. године — почео је Бранко Иванчевић — који ће дан за радне људе и грађане наше општине бити један од незаборавних датума-међаща између тешке и невеселе прошлости и будућности пуне захтјева, дарова и обећања, између таворења у робовању своме и туђину и живота у слободи, од тога историјског дана, за људе овога краја дана над данима, протекло је око 12.000 дана испуњених свакодневним на порима, бригама и тријумфима послиje извојеваних побједа. Тих милијарду и десет милиона секунди — довољних тек за толико откуцаја људског срца — срца свих нас куцала су за напредак и будућност, за слободу и самоуправни социјализам, за човјека коме све дuguјемо и вјечитог нашег дужника — неимара нашег љепшиг и срећнијег живота, за друга Тита. Ти секунди што су на часовнику времена откуцани од дана ослобођења, 22. новембра 1944. године, до данашњег дана, пробујали су нездрживим темпом, карактеристичним за динамично живљење нашег за пјесму створеног покољења. Значajniji него читаве епохе у прошлости, јер су у њима са држани наши звјездани часови, ти тренуци остаће у историји овог краја као вријеме свеопштег преобразажа и бржег корачања ка светлијим хоризонтима будућности.

Докле смо стигли...

Сјетимо се на овом слављу, прије свих других и свега другог, оних којих 12.000 дана нема међу нама — другога који нам и овај празник дароваши, а остварио је на вјечној стражи у Пљевљима на Паштровици и Паштровској Гори, на Вечерићу, на Црквичанима и Опасаницима, код Книна, на Неретви, Сутјесци и Ибу, у Мрчевцу и на многим другим бојиштима широм домовине. Свима њима нека је славо вјечна, као и онима што страшном смрћу својом, на мукама непретрпимају задивљене целате и крвнике у безбройним тамницама и логорима. Нештамерно наша застављност припада и свим борцима Народно-ослободилачког рата који су нам на заставама црвеним виорним допнијели златну слободу, на дањашњи дан 1944. године.

нашињи дан 1944. године.
Уobičajeno je da se успјеси на било којем полу стваралаштву обилjeжавају скромним слављима и да се приликом сваког таквог празновања осврћемо за собом: да бисмо видјели до кље смо стигли, које смо и какве препреке савладали, затим да не застајући ни тренутку, погледамо и испред себе — да бисмо сазнали шта нас све очекује и како, којим темпом треба да корачамо у будућност.

Ту нашу праксу, која је, свим оправдано, постала традиционална, нећемо ни данас напустити. Сви заједно вратићемо се у мислима путем којим смо у протеклих тридесет и двије године од краја громашића стигли до националног дохотка какав се остварује у далеком развијеним земљама да братског разумијевања туђих потреба и до пролетерске солидарности у решавању њихових тешкоћа. У исто вријеме, и овог пута немо видјети какви задаци стоје пред нама, како бисмо се на вријеме припремили за још успешнију борбу за наше богатије данас, за лепше, светлије и срећније

сјутра.
Вратимо се, дакле у мисли-
ма трагом који нас је довео
до свега оствареног, чиме се с
пуним правом можемо поноси-
ти. На сваком кораку видјеће-
мо импресивне резултате — на
њих су наши радни људи гор-
ди, јер су они њихово дјело. По-
менујемо само оне најзначај-
није.

обрађавају овај крај. Наши гра-
ђани — синови оних који су
туђим морима и на бродовима
под туђим заставама одлазили
за хљебом да у түини закопају
своју снагу и младост, дочекују
овдје госте са свих меридијана
који сваке године, спрочеће-
њети и ујесен, долазе у све
вешем броју на наше море и у
наше домаће.

„БУДВАНСКА РИВИЈЕРА“ — ИСТАКАО ЈЕ БРАНКО ИВАНЧЕВИЋ — „ПРЕВАЛИЛА ЈЕ „ПУТ“ ОД КРАЊЕГ СИРОМАШТВА ДО НАЦИОНАЛ-НСГ ДОХОТКА КАКАВ СЕ ОСТВАРУЈЕ У ДАЛЕКО РАЗВИЈЕНИЈИМ КРАЈЕВИМА...“

Нова насеља и улице без имена

Наша комуна развијала се у протеклих тридесет и овие године скоковито и брзо, као и читава наша социјалистичка заједница. Наши грађани — грађаните њени — били су свјесни задатка да за неколико деценија, за свега неколико година, треба постићи оно што је пропуштено да се учини у току многих стотића. Није било тако давно када су пјешачке плаже на нашој ривијери, њих седамнаест у бисерном ћердану, све лепши од љепше, од прве до пољеље биле готове сасвим пусте. Тако нешто прије педесет година, такорећи сасвим случајно откријена од Чеха и Француза, а затим Београдана, наша је ривијера од прије кратког времена у проспектима суседних туристичких организација — само уз гред помињана и то једино као „симпатичан и пријатан кутак са веома интересантном историјом, погодан за излетнички туризам“. Звучи невјероватно да су такорећи прије него у Будви, Светом Стефану и Петровцу — у Паризу, Прагу и Београду формирани друштва љубитеља овог краја и да су она, такође, била пионирски туристичке изградње на нашој ривијери! Касније је неко ко је, такође, био објективан ову нашу обалу називао „изванредним драгуљем, али који чаки заробљен у школици“. Та школица је потом отворена а бисер из ње је засијао и засјешио очи тадашињих доста ријетких посетилаца. Тако тада су они маштовитији међу нама почели да наслуђују какве се perspective читавом овом крају отварају: да плаже нене вишебити пусте и празне, да не их спасковидно у току љета покривати десетине хиљада осунчаних кипача и мноштво разнотипних

Перспектива: да се сезона протегне на сва четири годишња доба

У тој свеопштој експанзији заостало се са инфраструктуром, и то нам се већ свети и светиће нам се све више ако се и том задатку не окренемо присимице. А ми то чинимо. Послије напорног, програмiranог и систематског рада и након обављене јавне расправе недавно је усвојен средњерочни план развоја за период од 1976. до 1980. године. На том необичном значајном послу, поред стручних служби, ангажовао се и друштвено-политички актив општине на иницијативу и у организацији Општинског комитета Савеза комуниста. Том приликом се, при сагледавању развоја инвестиционе политике и приликом утврђивања основних задатака и мјера полазило сд анализе досадашњег развоја, која је показала, између остalog, да су остварене веома високе стопе раста свих основних показатеља привредне активности знатно веће, неке и два и три пута веће од оних које су планиране. Друштвени производ растао је по стопи од 23%, народни доходак по стопи од 29%, а доходак по глави становника по стопи од 27%. Као што се из тих показатеља види, развој је био несвакидашње буран и динамичан. Али, пошто се таква, динамична, изградња хотела „Б“ категорије, са сиромашним садржајем туристичке понуде, негативно одразила на вандалисмуску потрошњу, биће неопходно да се у наредном периоду отклоне те диспропорције, односно да се створе услови да се то што први постигне

Као што је средњерочним планом развоја предвиђено, сви наши напори биће и даље усмјерени на унапређење туризма — на повећање смјештајних капацитета, обогаћивање садржаја туристичке понуде, боље коришћење расположивих капацитета и, у ту сврху, на њихову реконструкцију и модернизацију. Тежиште у привреди и даље остаје на угоститељству, а носиоци развоја биће основне организације удруженог рада у сastavu Хотелско-туристичког предузећа „Монтенегротурист“. Имајући у виду весма повољне природне услове, посебна пажња биће посвећена развоју маслинарства и сточарства, док ће грађевинска оператива бити прилагођена изградњи стамбених, комуналних и објеката за потребе здравstva, културе и физичке културе. Биће подигнуто 1.220 нових лежаја у хотелима и око 500 у одмаралиштима.

Поодавно је из темеља израстао тржни центар који се од прије извјесног времена ужурбano гради, а од недавно су започели радови на Школском центру, након чијег ће завршетка бити створе-

Бранко Иванчићевић уручује кључ Будве предсједнику Скупштине општине Велика Плана

ки знатно јповољнији уолови за развој основног и средњег образовања, у нашој општини Јутрос смо поставили камен темељац новој пошти, и предстоји нам посјета новоподигнутом дјечјем вртићу. Потребне су нам љетне баште и позорнице, спортски и објекти за одмор и рекреацију, а прије свега изградња система канализације која представља уско грло развоја. Ако хоће и даље да корача у складу са свеопштим напретком, наша ривијера се не смije задовољити са сезоном од 100 или 150 дана годишње. Потребно је да се она, и то што је могуће прије, протегне на сва четири годишња доба и на свих 365 дана у години. То је њена перспектива и, у исто vrijeme, наш акциони задатак.

Израшће нови градови за оне који бјеже из градова

Запитајмо се: каква ће изгледати наша обала када тај сјутрашњи задатак буде спроведен у живот? Колико ће се кроз десет-петнаест година подићи нових туристичких објеката, колико ће бити нових лежаја у комерцијалном угоститељству, колико у одмаралиштима и у домаћој радиности? Та и слична питања већ више од једне деценије постављају економисти, урбанисти, друштвење-политички радници, наши праћани и ђаци. Петнаестогодишњаци, старији од њих и они који добро памте како се устајало у рату и на први дан слободе када је требало залијечити у рату задобијене ране. Они који маштају о новим парковима, базенима, фонтанама и ванхотелским клубовима, о новим путевима и о хипнагим којима би хтелијарство, превозима, грађевинарству и индустрији. Доходак по становнику, у односу на садашњи, који је један од највиших у нашој земљи, по рашће два пута, а ниво сервиса који обухватају трговину и културно-образовну дјелатност такође ће бити удвојен. Да би се то постигло, на туристичкој карти биће уцртани нови градови — Јаз са 5.500 и Буљарица са близу два и по пута толико лежаја. Биће то баште градови за оне који из градова беже да би се на нашим плажама одмарали, окрепљивали и ослобађали од мора што све више мори савре мене градове и људе у њима.

и о жичари, који би хтели да им Станјевићи, Ловћен и историја буду надохвата руке, а неупоредива ривијера пјешчаних плажа буде још љепша, они имају своју визију Будве, Светог Стефана, Петровца и села која ће ускоро постати видиковци и неупоредива излетишта с којима планери будућег туристичког развоја све више рачунају. Јудским жељама нема ни кад краја — оне расту над колонама бројки и плановима који нам „причају“ оном што су сањари сјутрашњи

УРУЧЕНЕ НОВЕМБАРСКЕ НАГРАДЕ

Поводом тридесетпрве годишњице побједе над фашизмом и тридесет друге годишњице ослобођења општине Будва, 22. новембра 1976. године уручене су традиционалне Новембарске награде. Ово високо признање у 1976. години доди

Бошко Перазић

јељено је следећим организацијама и појединцима:

— ПРИРОДНОМ ЉЕЧИЛИШТУ РВИ „ПАЛАС“ Луцице, за резултате у лијечењу ратних војничких инвалида и бораца НОР, његовању револуционарних традиција и продубљивању братства и јединства свих наших народности.

— МЕДИЦИНСКОМ ЦЕНТРУ „ДАНИЛО I“, — Цетиње, пионирима медицинске службе у нашој Републици, за постигнуте резултате у развоју здравствене службе на територији општине Будва и остварени ниво здравствених услуга јер је, и поред недостатка финансијских средстава за набавку модерних медицинских уређаја, ангажовања својих високо стручних кадрова, обезбједио добру здравствenu заштиту и тиме доприносио комплетирању туристичке понуде на подручју будванске ре гије.

— ДРУШТВУ ЗА СПОРТОВЕ НА ВОДИ „БУДВА“ најмасовнијој општинској спортској организацији, за изванредне спортивке резултате и изузетан допринос развоју спорта на води на територији будванске општине, јер је, и поред недостатка пливачког базена и других услова, у посљедњих неколико година на пливачким борилицима широм земље остварило највеће успехе у досадашњој историји будванског пливачког спорта, доприносећи на тај начин побољшању психофизичких способности својих чланова.

— КОМУНАЛНО-СТАМБЕНОМ ПРЕДУЗЕЋУ у Будви за значајан допринос развоју комуналних служби на територији општине, јер је, и поред тешких услова за рад и недостатка материјалних и финансијских средстава, допринојео комплетирању туристичке понуде са самим тим и афирмацији будванске туристичке регије.

— ВОШКУ ПЕРАЗИЋУ, друштвено-политичком раднику из Петровца, за његов допринос у послијератној изградњи наше земље, у чијем је ослобођењу учествовао од славом овјенчаних јула 1941. године, обављајући у рату и миру одговорне друштвене функције.

— ЈЕЛУ ЗЕНОВИЋУ, туристичком раднику из Светог Стефана, за значајан допринос афирмацији будванског туризма, јер

је радио као домаћица у граду — хотелу „Свети Стефан“, за свој беспрекоран рад и vanредно залагanje, добила признавања страних и домаћих гостију и неподијељено симпатије колектива у коме је од његовог оснивача.

— ТОМУ МАРТИНОВИЋУ, друштвено-политичком раднику за изванредан допринос изградњи нашег друштва и одбране тековина наше револуције, као и активном друштвено-политичком раду, јер је у свакој акцији, на сваком задатку, као досељан и дисциплинован комунист уносно цијelog себе.

— БРАНКУ ЗЕНОВИЋУ, диригенту Радио-телефизије Титограда, истакнутом црногорском композитору из нашег краја, у чијем је поднебљу и историји налазио инспирацију за своје стваралаштво: за бројне обраде и дораде из жанрова народне, забавне и озбиљне музике, за композицију „Концертантна скица“ за кларинет и оркестар, за пјесму „Прави воз“, посвећену прузи Београд — Бар и за уметничко програмирање и организацију значајне југословенске музичке манифестијације „Да музике Свети Стефан — Будва“.

— ВОЈУ МИЛИЋУ, шефу Одјељка за друштвене службе и референту за инвалидску и борачку заштиту и старатељство Скупштине општине Будва, за постигнуте резултате на ажурирању и комплетирању инвалидских и борачких предмета и унапређење инвалидске и борачке заштите, као и за изузетно хумани однос према ужилачицима ове заштите, што му је донијело неподијељено признање свих бораца, инвалида и жртава фашистичког терора на територији будванске општине.

На сједници су уручене и признања Савеза резервних војних стајаршина СР Црне Горе, која је Републички одбор СРВС СР Црне Горе додијелио за дати допринос и залагanje у раду на припремама и у организацији VI сусрета резервних војних стајаршина Југославије „Братство — јединство 76“: Скупштине општине Будва, Фолклорном ансамблу „Кањаш“, Саву Кульчићу, Пеку Лијешевићу, Тому Мартиновићу, Светозару Радуловићу, Слободану Милићевићу и Станку Гиговићу.

Ова признања уручио је Рашко Вукосавовић, предсједник Републичког одбора СРВС СР Црне Горе.

АКТУЕЛНЕ ТЕМЕ

САМОУПРАВНО СОЦИЈАЛИСТИЧКО ДРУШТВО истиче узајамну повезаност слободе и одговорности. Са повећањем слободе расте морална одговорност и обратно. Због тога социјалистички морал није морал забрањавања и застрашивања („не смијеш ово или оно“), већ тековина свјесног васпитања и самосазвања („треба да чиниш ово или оно“). Међутим, то не може бити морал неродговорности („мини шта ти је волја“), нити ће икада постојати нека безграницна слобода. Јер, ако сама себи не поставља извесне ограде, слобода се претвара у анархију, док потпуно обдацивање моралних норми прераста у робовање сопственим страхом.

Морал представља историјску категорију. У сваком друштву постоји могућност за напредовање у односу на претходно. Оно се испољава и у идеалима, тежњама и акцијама појединца и група оријентисаних на мијењање постојећег стања. Када су идеали усмјерени на стварање прогресивног друштва, онда су и дјеловања која из њих произлазе морална са становишта људског и историјског прогреса као јединог објективног критеријума понашања.

На нашем револуционарном путу морамо стално откањати бројне препреке и

Слобода и одговорност

сметње. Да би се то постигло, неопходно је да се у нашем друштву, посебно у условима самоуправљања, брише неисклап између ријечи и дела, приватног и јавног живота, личног и друштвеног интереса, а за то је неопходан сталан напор све сних чинилаца друштва, у првом реду комуниста.

Савез комуниста је партија револуционарне стваралачке акције, и сваки њен члан доказује се у свакодневној друштвеној пракси. Његова класна свјест манифестије се у конкретном дјеловању, приликом претварања одлука у дјела. Сваки комуниста је, истовремено, борац за човјечност и праве људске односе. Комуниста, као припадник класне авангарде, сваката, како друг Тито често истиче, да је човјек највиша вриједност и да се самоуправни социјализам гради ради човјека.

Самоуправљање је наш начин живљења и дјеловања. У њему су израсле нове генерације омладине, радника, интелектуалаца, који раде, живе и мисле друкчије од оних којима самоуправљање укида привилегије, експлоататорску позицију, класну доминацију и бирократско-техничкотворачку надређеност. Већ су израсли људи наше епохе, створене су институције самоуправљања, за живоје је и ојачао систем који све ефикасније рјешава

Зар је ово допуштено

ПИСМА ЧИТАЛАЦА

Зашто нијесам платио казну

ПРИЈЕ НЕКИ ДАН на скверу између Здравствене станице и зграде Комуналног предузећа у Будви зауставио ме је саобраћајац и упитао да ли знам да сам направио саобраћајни преступ. Одговорио сам да не знам и да сматрам да нијесам, јер ми се стварно од „Центропрома“ до мјesta где је зауставио није чинио чега било. Тада ми је он показао саобраћајни знак „Стоп“ на улазу у сквер. И, стварно, ту је стојао знак који је недавно постављен, што се видјело по свежем бетону којим је учвршен у земљу. Паралелне ознаке никада било, а иако је јејтинија далеко ефикаснија за скретање пажње возачима. Милиционер је захтијевао да платим казну, што сам одбacio, и то први пут у животу, и тражио да напиše пријаву. Учинио сам то због тога што сматрам да је тај знак постављен ту као замак за возача (јер нема друге сире), пошто је сквер прегледан, а у саобраћају је старо правило — предност има онај који долazi с десне) и што сам убијењен да начин саобраћајни прописи томе не теже. Био сам, такође, револтиран мишљујући да толика ревност баш на овој тачци до сада није било никаквог уобичајеног удеса, док на другој страни — на раскрсници код хотела „Парк“ — стоји саобраћајни знак „Забрањено заустављање“ и то напако окренут, мада је добро познато да је ово место „прогултало“ десетину људских живота и више десетина унесрењило. И, баш на том мјесту свакодневно се препријече аутобуси градског саобраћаја, камioni и друга возила се паркирају по тротоару, а пјешаци морају пролазити коловозом. На саобраћајним знакима лијепе се плакате и сл. Све се то догађа и у моментима када се саобраћајци налазе на раскршћу, дакле, прео њиховим очима, па, опет ништа!

Запажање је, на самој мојој, него и многим грађана да ако би спровели анализу саобраћајних прекишаја према професијама возача испало би да су ни нашем подручју процентуално највише саобраћајних удеса направили сами милиционери. Зато не могу да се као грађанини не запитам — може ли нас саобраћајној култури учити неко ко сам није овлађао? Мислим да би над овим питањем неко требао да се замисли.

Лазо Борета
радник Органа управе СО Будва

становишта друштвених односа, а дехуманизирајуће са позиција сваког појединог човјека, јер негира суштину његовог живота. Пасивност је вид непријатељства, јер пасивист не доприноси прогресу, а од друштва захтијева средства за егзистенцију.

Код нас, ту и тамо, још увијек егзистира такозвани *homo duplex*. То је лицемјер чија се дјела никад не појављају с ријечима; он је једним ликом окренут друштву, а другим својим интересима — увијек калкулише, оклијева и чека, а све то је неспориво с моралом комуниста који се увијек морају борити за човјечност и хумане односе и за друштвениу акцију, а против свих незаједничких привилегија.

У својој авангарданој идеји, комунист зна да његова борба за савршеније и људске односе никад неће престати и да ће он свима „ћаволима“ реакције одвратити Фаустовим ријечима: „Улијеним ли се икада, спојај, нек одмах мени буде крај! Заведеш ли ме улагавањем да будем собом задолживањем-последњи нека ми тада сване дан!“

Драго СТАНКОВИЋ

Томо Мартиновић

Бранко Женовић

Војо Милин

ЈУГОСЛОВЕНСКА НАРОДНА АРМИЈА настала је у току ослободилачког рата и револуције као оружана сила и посебни облик оружаног народа, у вихору народно-ослободилачког рата против окупатора и домаћих издајника од 1941. до 1945. године под непосредним руководством Комунистичке партије Југославије и друга Тита. Тиме је био опредијељен њен револуционарни и народни карактер. Она се постепено развијала, почев од герилских група и партизанских одреда, до бригада, дивизија, корпуса и армија. Догађај се крајем 1941. водила битка за Москву, у Југославији је формирана Прва пролетерска бригада. Годину дана касније, у пријеме драматичне стаљинградске битке, већ је била створена НОВ и ПОЈ с дивизијама и корпусима, јачине 150 хиљада људи, која је под својом контролом држала велику територију на којој су дјеловали органи нове револуционарне народне власти. Упркосе 1943. године НОВ је, послиje Црвене армије, била најјача оружана сила, која се, у склопу антихитлеровске коалиције, борила на европском ратишту. Ујесен те године, са 300 хиљада бораца сврстаних у осам корпуса (26 дивизија) и преко сто партизанских одреда, она је израсла у снагу која је могла да обезбиједи коначну побјedu над окупаторима и њиховим слугама у Југославији. Упркосе 1945. године, са своје четири армије и 800 хиљада бораца, Југословенска народна армија била је моћна оружана сила која, на споју двају савезничких фронтова, дејствујући од Драве до Јадранског мора, задаје непријатељу поражајуће ударце и коначно ослобађа земљу.

Током четврогодишње борбе јединице Титове ослободилачке војске везивале су на нашем тлу 30 до 55 окупаторских дивизија јачине 600 до 850 хиљада војника. Оне су непријатељу нанијеле огромне губитке од 447 хиљада погинулих и 549 хиљада заробљених војника и старјешина, давјући тиме огроман допринос побједи над мрачним силама фашизма. За побједу над окупатором и његовим слугама дало је животе 305 хиљада бораца НОВЈ, а 425 хиљада их је рањено.

Југословенска народна армија стварана је и изграђивана кроз борбу и под најтежим условима, водећи кру-

Дан ЈНА - наш велики празник

пне борбене операције без помоћи са стране и када су савезничке армије биле удаљене од Југославије на хиљаде километара. Јединице НОВЈ одражавале су у свом унутрашњем карактеру пролетерско-класне и национално-ослободилачке циљеве револуције. Оне су биле у пуном смислу борбени одреди пролетаријата и војска свих народа и народности Југославије. Стварана у процесу народно-ослободилачке борбе, та војска је представљала ону снагу народно-ослободилачког покрета помоћу које је не само протјеран окупатор из зем-

ље, већ је и створен простор да се на рушевинама старог поретка гради ново социјалистичко друштво.

У међународним околностима које су наступиле послије другог светског рата, наша армија имала је изваниредно важну улогу у одбрани тековина ослободилачког рата и револуције, у обезбеђењу мира на нашим границама и осигуранju стваралачког рада на изградњи самоуправног социјализма. Југословенска народна армија данас је посебно значајан и неиздвојив дио јединствених оружаних снага и уопште битан елеменат

система општенародне одbrane.

Југословенска народна армија је све вријеме рата, по његовом завршетку и касније, у току социјалистичке изградње нашег друштва, све до данас, без обзира на њене трансформације у све развијенију и снажнију војну силу, била и остала посебан облик оружаног народа, нераздвојни значајан елемент власти и политичког система у коме се увијек налазила. Она је била, сада је, биће и убудуће снага револуционарне борбе радничке класе и радних маса за даљи прогрес и изградњу социјалистичког друштва, али никада посебна самостална и отуђена сила.

У свим друштвеним процесима ЈНА активно учествује, подједнако и равноправно с другим чинионцима, односно дјеловима друштва. Припадници армије укључени су у друштвене процесе, као и сви наши радни људи и грађани.

Југословенска народна армија је у свим процесима наше социјалистичке револуције била поуздана ослободилачка класа и цјелокупног радног народа за заштиту њихових револуционарних тековина и социјалистичког развијка. Изникла је и стварана у заједничкој ослободилачкој и револуционарној борби од свих наших народа и народности, а у току цјелокупног свог развоја изграђivala се као права народна и револуционарна армија. Она је заједничка оружана сила свих наших народа и народности, свих радних људи и грађана, како у класном тако и у националном смислу. У исто вријеме, она је нераздвојни дио друштва које се заснива на власти радничке класе и свих радних људи.

Југословенска армија је велико Титово дјело. Он је руководио оружаним борбом и у изузетно тешким условима створио оружане снаге наше револуције. У свакој етапи рата проналасио је најбољи начин употребе наше револуције. У свакој етапи рата проналасио је најбољи начин употребе наше оружане сile и творац је њених великих побјeda у току народно-ослободилачке борбе. Под његовим руководством и уз његову стапну и непосредну бригу, наша армија постала је савремена војска, способна да заједно с небројеним снагама наше општенародне одbrane одбиваје и побиједи сваког агресора.

Пеко ЛИЈЕШЕВИЋ

Свијет рођен у пламену

Пљевља — град борбе и црвеног пркоса:
Крв је шикнула на бијелом лицу тога децембра!
Боје су се извиле као обрве и сагореле стравично црвено.
Слобода је пргнула као лептир из расјечених усана.
Велике и мале очи зуре отворене. Усне блиједе:
Никад више! Крик је распарао кожу времена.
Сунце се скрило у њедрима.
Слобода је уписана у источном крвотоку.
У нас увире пјесма и зов цвијета
који је прогутао и поново створио небо
Кораци одзвијају у новорођеном сину!
Млијеко борбе је црвено,
Мириси изгорелих ковитлају се у облацима
утијају у лица сјечу боре!
Старији смо за вјечност! Армија се рађа!
Како? Из свега, из капље крви, мора, шуме, планине.
Небо се отвара полако. Крици заглушују лијет
и кликтај бијелог галеба!
Зашушташе траве! Затреперише вјетрови!
Зацрвениши се пропланци!
Слобода отвори блистава њедра.
Смијеш се, треперни у ритму свјетlosti.
Има много љубави. А која је најљепша?
Слобода! Револуција — бесмртна пјесма најљепше љубави!

Мира ГРЕГОВИЋ

ШТАБ ТЕРИТОРИЈАЛНЕ ОДБРАНЕ И ОПШТИНСКИ ОДБОР САВЕЗА РЕЗЕРВНИХ ВОЈНИХ СТАРЈЕШИНА

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАЈУ СВИМ ВОЈНИЦИМА, РЕЗЕРВНИМ СТАРЈЕШИНАМА И ГРАЂАНИМА 35-ГОДИШЊИЦУ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ НАРОДНЕ АРМИЈЕ И

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЈИСКРЕНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА И УБУДУЋЕ ПОСТИЖУ СВЕ БОЉЕ РЕЗУЛТАТЕ НА ВОЈНО-СТРУЧНОМ УЗДИЗАЊУ И НА СВИМ ПОЉИМА ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКОГ РАДА

Митар Р. Кульча

Марија Шољага

Даринка А. Миковић

Даринка С. Митровић

Душан М. Митровић

СЛОБОДУ И ДОМОВИНУ ВОЉЕЛИ СУ ИЗНАД СВЕГА

**МИТАР КУЉАЧА —
ВОДНИК IV ПРОЛЕТЕРСКЕ**

Митар Ристов Куљача рођен је 1919. године у Куљачама изнад Светог Стефана. Бавио се земљорадњом.

ПОТИЧЕ ИЗ ПОРОДИЦЕ која је материјално добро стајала. Био је веома скроман и увијек спреман да помогне другима. Године 1938 — 1939. ради у Сељачком братству и Сељачкој самопомоћи којима је руководила Партија. Учествује у демонстрацијама у Светом Стефану против фашизације омладине, због чега је од стране Српског начелства у Котору кажњен затвором. Члан СКОЈ-а постао је 1939. године.

Послије капитулације бивше Југославије вратио се из војске и одмах укључио у рад скојевског актива и у припреме за оружану борбу против окупатора. У тринаестојулском устанку учествовао је у борби на Брајићима и у другим акцијама. Од почетка јануара до априла 1942. године борац је Паштровске чете Приморског батаљона „Стеван Штиљановић“. Иако ожењен и отац једног дјетета, тада већ члан КПЈ, Митар одлучно одлази, половином априла 1942. у саставу Паштровске чете, у унутрашњост Црне Горе и учествује у тешким борбама против Италијана и четника.

Средином јуна 1942. године, приликом њеног формирања, постаје борац Четврте пролетерске (црногорске) бригаде. У саставу Треће чете Другог батаљона учествује у борбама на Купресу, где је био и рањен, Ливну, Вилићићи гумну, Јабланици... По гинуо је као водник у борби против Њемаца на Барном долу (изнад каньона Пиве), почетком јуна 1943. године.

**МАРИЈА ШОЉАГА —
ПОГИНУЛА је СПАСАВАЈУЋИ РАЊЕНОГ ДРУГА**

Марија Митрова Шољага — Тодорица рођена је 1912. године у Буљарици код Петровца. По занимању била је кројачка радница.

ПОШТО јЕ ЗАВРШИЛА основну школу и кројачки течај, радила је у домаћинству. Удата је за Стеву Шољагу, кројача у Вирпазару, члана КПЈ од 1937. године. Њихова кројачка радња била је састављаште ко муниста. Ту је дошла у додир с напредним радничким покретом, одлучно и свјесно му приступила и извршавала многе задатке. Члан КПЈ, у партијској ћелији у Вирпазару, постала је 1939. године. Активно је радила међу женама и на прикупљању помоћи за политичке затворенике. Због судјелања у демонстрацијама у Вирпазару, 1940. Ухапшена је и затворена у Бару.

У тринаестојулском устанку учествује као борац и члан Војног штаба у ондашњој Петровачкој општини. Послије устанка остаје у илегалству, а почетком 1942. године прелази на рад у батаљон „Јован Томашевић“ у Црници. Половином априла 1942. одлази с батаљоном из Црнице и учествује у тешким борбама против Италијана и четника у унутрашњости Црне Горе. Од половине јуна 1942. од њеног формирања, налази се у редовима Четврте пролетерске (црногорске) бригаде.

Пуне две године Марија се храбро, пожртвовано и истрајно кретала тешким стазама Бригаде кроз Босну и Црну Гору, преко Неретве и Сутјеске. Појетком љета 1944. прелази у Први бокељски батаљон на дужност санинитетског референта. Храбро је погинула, спасавајући рањеног друга, у борби против четника у селу Врбања изнад Херцег-Новог, 21. јула 1944. године.

**ДАРИНКА
МИКОВИЋ —
НЕУСТРАШИВА
БОЛНИЧАРКА**

Даринка Андријина Миковић рођена је 1913. године у Челобрду код Светог Стефана. Била је по занимању домаћица.

ПОТИЧЕ ИЗ СИРОМАШНЕ сељачке породице. Природно бистра и упорна у учењу завршила је стручну школу. Поред кућних, радила је и текже физичке послове. Живећи у средини у којој је утицај Партије био веома велик, изразила је у напредну омладину, у чему су јој много помогла браћа, од којих је један био члан Партије од 1939. године. Њеном политичком опредијељењу до принијели су и други комунисти који су често долазили у њихову кућу, јер се у њој годинама налазила партијска техника. У мају 1941. примљена је у СКОЈ.

Послије капитулације бивше државе, у оквиру припрема за устанак, ради на прикупљању и чувању саниитетског материјала. У тринаестојулском устанку учествује као борац и болничарка. Послије устанка стално је у контакту са устаницима у илегалству и активно ради за НОП. Од почетка јануара до априла 1942. борац је Паштровске чете Приморског батаљона „Стеван Штиљановић“. Половином априла 1942. у саставу Паштровске чете, одлази у унутрашњост Црне Горе и учествује као помоћник пушко митраљесца у борбама против Италијана и четника. Тада постаје и члан КПЈ.

На дан формирања Четврте пролетерске (црногорске) бригаде, средином јуна 1942. ступа у њену састав и као борац Треће чете Другог батаљона судјелује у њеним првим маршевима и бојевима. Погинула је 5. јула 1942. године у борби против усташа код Миљевине (Босна), средином јуна 1943. године.

**ДАРИНКА МИТРОВИЋ —
ДЈЕВОЈКА СА ПУШКОМИТРАЉЕЗОМ**

Даринка Симова Митровић рођена је 1924. године у Подличаку код Светог Стефана. По занимању била је домаћица.

ПОСЛИЈЕ ЗАВРШЕНЕ основне школе радила је кућне и друге послове на имању. Скромна, интелигентна и одлучна, као веома млада укључила се у рад напредне омладине, у чему су јој много помогла браћа, од којих је један био члан Партије од 1939. године. Њеном политичком опредијељењу до принијели су и други комунисти који су често долазили у њихову кућу, јер се у њој годинама налазила партијска техника. У мају 1941. примљена је у СКОЈ.

У тринаестојулском устанку извршава поставље не задатке, а затим живи код куће, одржава везу са устаницима у илегалству и као скојевка ради за НОП. Од почетка јануара до априла 1942. борац је Паштровске чете Приморског батаљона „Стеван Штиљановић“. Половином априла 1942. у саставу Паштровске чете, одлази у унутрашњост Црне Горе и учествује као помоћник пушко митраљесца у борбама против Италијана и четника.

Тада постаје и члан КПЈ. На дан формирања Четврте пролетерске (црногорске) бригаде, средином јуна 1942. године улази у њену састав и као борац Треће чете Другог батаљона судјелује у њеним првим маршевима и бојевима. Погинула је 5. јула 1942. у борби против усташа код Хомољска Ђуприја (Б

**ДУШАН МИТРОВИЋ —
ХРАБАР, ПРОДОРАН И ПОЖРТВОВАН**

Душан Милов Митровић рођен је 1922. године у Ријеци Режевића. Бавио се земљорадњом.

ПОШТО јЕ ЗАВРШИО основну школу, радио је на имању. У најранијој младости сврстао се у редове напредне омладине. Већ као петнаестогодишњак, 1937, учествује у демонстрацијама у Режевићима и у другим акцијама против ондашњег ненародног режима. Члан СКОЈ-а постао је 1939. а члан КПЈ у првој половини 1941. године.

Послије капитулације бивше Југославије учествује као комуниста у припремама за оружану борбу против окупатора. У тринаестојулском устанку судјелује у ликвидирању карабињерске станице у Режевићима и у другим борбама против Италијана. За вријеме осјеке устанка остало је у илегалству и до краја 1941. одлучно и храбро извршавао бројне војно-политичке задатке. Од почетка јануара до априла 1942. био је борац Паштровске чете Приморског батаљона „Стеван Штиљановић“, а половином априла, у саставу Паштровске чете, одлази у унутрашњост Црне Горе и, као пушкомитраљесац, учествује у борбама против четника и Италијана.

Приликом формирања Четврте пролетерске (црногорске) бригаде, средином јуна 1942. године улази у њену састав и као борац Треће чете Другог батаљона судјелује у њеним првим маршевима и бојевима. Погинула је 5. јула 1942. у борби против усташа код Хомољска Ђуприја (Б

Обука резервних војних старјешина

Одржавањем једне од посљедњих тема — „Позадина у општенародној одбрани“ — и извођењем пиштољског гађања након кратког марша недавно је завршена овогодишњи програм обуке и стручног усавршавања резервних војних старјешина са подручја наше општине. Теоријски дио наставе реализоване су путем предавања резервне старјешине, међу

виду обуке. Тако је било и ових дана на маршрути и гађању, где су се нашли у строју и представници организација власти и свих друштвено-политичких организација општине. Ово је, заиста, било дивно погледати, јер је то лијеп примјер складања концепције наше општенародне одбране.

Констатовано је да су резервне старјешине наше општине активне и на оста-

Гађање из пиштолја

којима је највећи број предавања одржано резервни пуковник Пеко Лижевић. Сваки резервни старјешина из војно-стручне проблематике и непрестано да ради на индивидуалном стручном уздижују. У овоме им је помагао Општински одбор Савеза резервних војних старјешина, набављајући добар дио материјала, војних часописа и листова.

Практични дио оснапобљавања резервних војних старјешина спровођен је путем обуке кроз јединице

лим пољима друштвено-политичког рада, што се од њих и очекивало, јер је у питању организација која окупља свјесне и у сваком погледу за одбрану земље спремне људе, који командују нашим јединицама, а способни су да своје знање преносе на остale. То су људи школовани претежно у војним школама и способљени на практичном раду.

Успешним завршетком програма овогодишње обуке резервне старјешине са подручја наше општине дају свој удио у заједничким

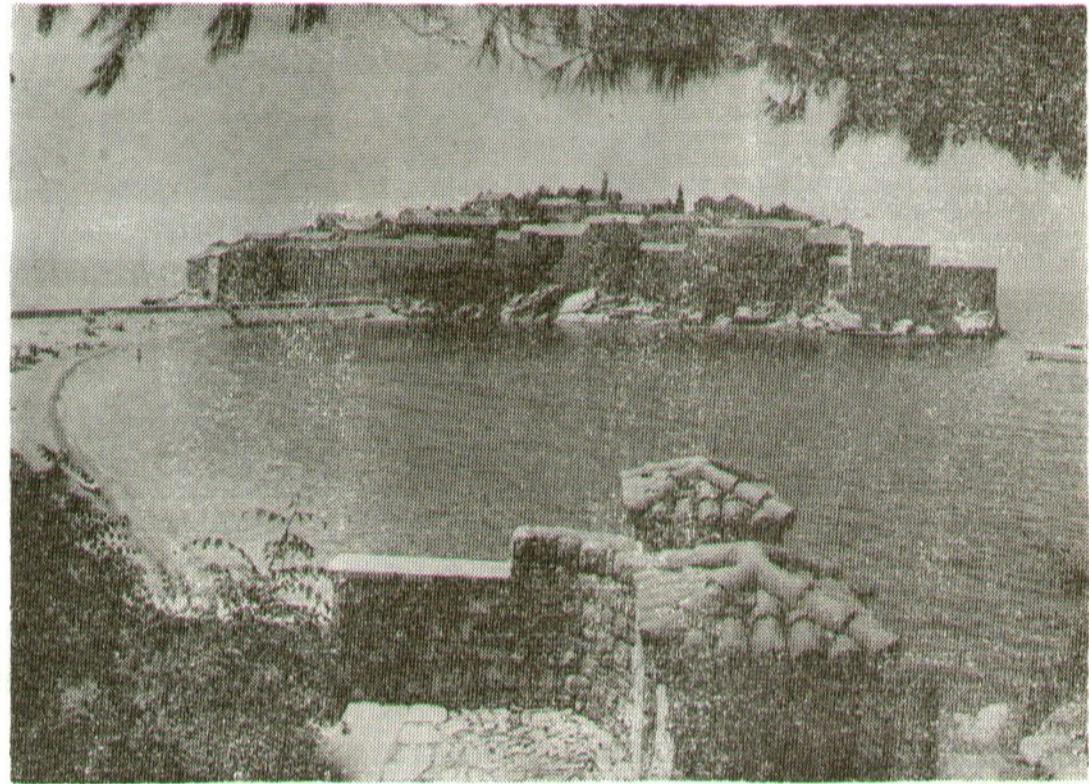

Резервне војне старјешине на терену

у којима су они распоређени и преко разних вježbi, гађања и маршовања у организацији Савеза резервних војних старјешина. Треба истаћи да су практични видови обуке били интересантнији, што доказује масовна посјећеност овом

манифестацијама које се ове године организују појединачно и у групама стварања оружаних снага наше земље и прослава 22. децембра — Дана Југословенске народне армије.

Перо КНЕЖЕВИЋ

Град-хотел „Свети Стеван“

У слабој години - доста добри

ГРАД-ХОТЕЛ „СВЕТИ СТЕФАН“ и „МИЛОЧЕР“ су пошто затворени, а касније је „затворио своје капије“ и „Маестрал“ — једини објекат ОУР Свети Стеван који је намирењен зимском туризму. Овај ексклузивни објекат радио је неколико година и зими, али је искључено показало да је од тога било више штете него користи, па ће „Маестрал“, највероватније, бити „под кључем“ све до пролећа.

Покушајемо да анализирамо резултате које је „Свети Стеван“ постигао у овој пословној години.

У три хотелска објекта ове основне организације удржаног рада, који укупно имају 652 лежаја, за протеклих девет мјесеци остварено је 79.023 ноћења. Када ову цифру упоредимо са оном из прошле године (85.012), уочава се да је овај туристичка година није мимошла ни наше најпознатије љетовалиште.

Слабија посјета него лани учинила је да и финансијски резултати не буду онако какве је овај вриједни колектив очекивао. ОУР „Свети Стеван“ остварила је укупан приход од 45.257.532 динара укупног прихода, приближно колико у истом периоду прошле године. Утрошена средства 26.185.110 динара нешто су смањена у односу на исто раздобље 1975. године. Једино је нешто мало порастао остварени доходак — док је лани износил 18.862.535, за девет мјесеци ове године он износил 19.072.422 динара. Остатак доходка, међутим, драстично је смањен — лани је он износил 998.283, а ове године 286.666 динара. Као и код других организација, и овде треба имати у виду да је до оваквог смањења дошло због

примјене нових законских прописа. Наиме, приликом израде периодичних обрачуна и завршног рачуна обрачунава се само наплаћена реализација, а „Свети Стеван“, као и друге организације, има значну реализацију која није наплаћена — 2.249.378 — то значи да, у ствари, остатак доходка није незнatan колико се чини на први поглед.

По свему судећи, по завршном рачуну, „Свети Стеван“ ће пословати без губитака, а то ће, ипак, бити успјех у овој дosta посној туристичкој години.

Водећи борбу за доходак, радници овог колектива су, истовремено, водили битку за што бољу услугу. И ове, као и ранијих година, гости су одлазили задовољни храном и услугом конобара и бармена у град-хотелу, ресторану „Обала“, на тераси „Маестрала“ или у ресторану „Вала“.

Борба за квалитетну услугу, за анимирање врло пребирљиве публике, која долази с различитих мериџијана, у ствари је и борба за стицање доходка. Наши напори дају резултате, али њима још увијек не можемо бити потпуно задовољни. Они морaju бити већи и бољи! — рекли су, нам у овој основној организацији удржаног рада.

Период до почетка наредне туристичке сезоне колектив „Светог Стевана“ искористиће на најбољи могући начин — примиће се уређењу објекта, зелених површине и плажа. Наставиће се са усавршавањем страних језика, а можда ће на простору испред улаза у „Свети Стеван“ бити изградиен и мали шопинг-центар, где ће гост моći да купи штампу, сувенире, разгледнице, фото-материјал и друге потрепштице.

КОЛЕКТИВ ОУР „СВЕТИ СТЕФАН“

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТА СВИМ НАШИМ РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

Нову 1977. годину

УЗ НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ДА У БУДУЋЕМ РАДУ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ УСПЈЕХЕ У ИЗГРАДЊИ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ДОМОВИНЕ

Туризам је у задњих десет-петнаест година забиљеко изванредне резултате и сврстан је, поред индустрије, у ред значајних активности даљег привредног развоја Црне Горе. Његов посебан значај је у томе што се он развио на подручјима која су по основним економским индикаторима била на најнижим љењицама развијености, а данас се нека од њих сврставају у ред најразвијенијих у Југославији. Још се мора напоменути да данас афирмисана туристичка мјеста нијесу имала никаквих услова за било какав други развој осим за развој туризма.

Природни услови које посједује Црна Гора за развој туризма истичу ову активност и сврставају је у ред комплекса који може веома значајно утицати на будући привредни развој овог региона. Црна Гора има изванредне услове за развој свих видова туризма: приморског, планинског, транзитног, конгресног итд. Изгледа као несхватљиво да се на тако малом простору концентрисало толико повољних претпоставки за туристички развој. Црна Гора са својим природним условима за развој туризма има, у односу на друга подручја, значајне компаративне предности, јер располаже изванредним плајама и планинским пејзажима, богатом ризницом културно-историјских споменика, веома солидном материјалном базом, благом климатом, погодним богатством планинских предела, погодним временским распоредом сјејачних падавина на сјеверном подручју, затим са језерима, ријекама, шумским предјелима, кањонима и планинским врховима. Поменути елементи пружају Црној Гори изванредне могућности за развој туризма, односно валоризацију поменутих туристичких погодности. Туристичке погодности које посједује Црна Гора, досад створена материјална база и економски резултати, који се постижу захваљујући туристичкој активности, истичу туризам као значајног носиоца привредног развоја.

Досадашњи туристички резултати у Црној Гори најбоља су потврда привредног значаја ове активности. Преко развоја туризма акти виране су и валоризоване природне погодности црногорског подручја и добијен комплекс у коме су укључене скоро све привредне и непривредне активности, и то неке у јачем, а неке у слабијем интензитету. Посебна погодност туристичког развоја састоји се у чињеници да се преко овог комплекса веома успјешно активирају регионални ресурси. Ако бисмо покушали да набројимо економске разло-

Мјесто туризма у привредном развоју

ге, који истичу туризам као значајан правац развоја у Црној Гори, могли бисмо рећи:

* преко туризма се валоришу погодни природни услови

* Црна Гора има изванредну транзитну локацију

* туризам се бар за почетак развија на неразвијеним подручјима

* у Црној Гори је створена солидна туристичка материјална база

* туризам веома значајно утиче на разрешавање проблема незапослености

* Југославија се сврстава у ред средње развијених земаља тако да ће се туристичка трајекта сваким даном све више повећавати

* постоје подручја која, осим туристичких, немају других услова за развој

* у односу на друга подручја, Црна Гора је у компаративном преимућству

* туризам је већ створио на појединим подручјима веома значајну интегралну базу

* туризам је значајан извор девизних прихода и утицајан фактор у разрешавању платно-билансних и трговинских проблема

* раније излагате обраћало је утицај туризма на појединачне активности, те оно илуструје квантитативне ефекте

* квалитативни утицаји туризма су, такође, веома значајни и њих треба посебно истaćи (утицај на културно-социјалски преобраџај, погодан утицај на зближавање људи, учење страних језика, елиминисање разлика између села и града итд.).

Набројени елементи, заједно са ранијим истраживањима, пружају могућност да се сагледа и оцијени мјесто које туризам има, или може да има, у даљем развојном концепту Црне Горе. Поједини аутори оспоравају туризму пропулзивност и моћ да он буде носилац праваца даљег привредног развоја. Поткрепљујући фактори у њиховом гледању садржани су у високом капиталном коефицијенту, сезоничности у коришћењу капацитета, недовољној и половичној запослености, високом степену еластичности туристичке потражње (кризе, политички конфликти, ратови, итд.), немогућности да понуда прати захтјеве на страни туристичке потражње.

Поједини истраживачи са знатном дозом неповјерења говоре о туризму као могућем носиоцу привредног развоја на одређеном подручју. Тако и професор др Коста Михаиловић не изражава сумњу у то да туризам неће имати значајно мјесто у структури многих неразвијених региона, али је, по његовом мишљењу, тешко претпоставити да би могао бити доминантан, чак, и тамо где су услови за његов развој врло погодни. Познато је у теорији регионалног развоја да се континуитет у развоју добија сталном смјеном генеричких снага. Нови полови раста,

преузимају од претходних половина раста генеричку улогу, с тим што претходни или „ислужени“ полови развоја иду у секторе другог степена важности.

По досада изученим квантитативним и квалитативним ефектима можемо туризам у Црној Гори оцјенити као дјелатност која може представити значајан развојни комплекс. Посебно се потврђује снага туризма ако се одвојено посматрају мања појединим туристичким подручјима Црне Горе и тиме се елиминишу схватања која с пуном дозом скептицизма гледају на туризам.

Постоје предвиђања по којима ће број становника крајем овог столећа достићи ци

ручјима туризам је једини носилац привредне проблеме тике, па и то иде у прилог туризму као активности која може представљати носиоца развоја, пошто су се та подручја, по најосновнијим економским параметрима, сврстала у ред најразвијених у земљи. Постижу се из године у годину све импозантнији пословни резултати на појединим туристичким подручјима Црне Горе и тиме се елиминишу схватања која с пуном дозом скептицизма гледају на туризам.

Постоје предвиђања по којима ће број становника крајем овог столећа достићи ци

фру од близу шест милијарди, годишњи одмори заполнjeni трајаје неколико мјесеци, радиће се свега три — четири дана у недјељи, медитински и остали разлози утицаје на сталан раст туристичке потражње, захтјевају се далеко већи квалитет туристичких услуга итд. Ови и остали елементи недвосмислено говоре о утицају који убудуће може одиграти комплекс туристичке привреде на укупну привреду. Ови елементи могу посебно да утичу на интензиван туристички развој подручја Црне Горе које на тај начин преко туризма може да реализује значајан развојни правац.

Др Ратко Вукчевић

ИСТИЧЕМО

У Бечићима нешто ново

На радној акцији

Путник или пролазник, који се ових дана задеси у хотелском комплексу у Бечићима, затећи ће необичну слику. Иако су сва четири хотела — „Медитеран“, „Монтенегро“, „Белви“ и „Сплендид“ — још почетком новембра затворила своје капије, које иће отварати све до пролећа, радници нису пошли на уобичајеним зимишним одмором. Остали су ту, између хотела и плаже, где проводе радно вријеме. Само овог пута промијенили су унiforme — копнобарске блузе, куварске капе, плава радна и друга одијела окренули су о клици, а навукли рукавице и узели крампове и лопате. Шта то хоће да на праве? — гласило је питање с којим смо закорачили међу њих.

— Зимус се нећемо одмарати као ранијих година —

доочекао нас је др Ратко Вукчевић, директор основне организације удруженог рада „Аvala“ у Бечићима. — Понекад новембра на Збору радних људи и Радничком сајму једногласно смо одлучили да засучемо рукаве и обогатимо садржај наше туристичке понуде. Видјевши да нам објекти за ванпансонске услуге највише недостају, ријешили смо да их изградимо.

Између плаже и хотела, добровољним радом биће урађено четири велика игралишта за тенис, полигон за такозване мале спортиве — кошарку, одбојку, рукомет, мали ногомет, затим ресторани у националном стилу и дјечи вртић.

Посао уврелико тече. Ради се у групама: једни су у каменолому, где тешу и припремају камен, други га превозе, трену на плажи равнају терен. Сви раде са љубавју и ударнички — руке су пуне жуљева. Просто се утрукују ко ће боле: шеф рецепције Марио, Јоксим из заједничких служби или шеф сале Владо.

— Атмосфера је каква се само пожељети може — прича Љубо Васовић, секретар основне организације Савеза комуниста. — Просто је милиона радити. Свих 108 мушкираца, колико их је у колективу, одазвали су се и радије као у сопственој кући. Жене за сада нијесмо звали, али ако устреба...

Осим великих уштеда које ће донијети колективу — рачуна се да би радови, када би их изводило неко предузмење, стајали око пет милиона динара — ова акција је прилика да се људи међусобно близже, боље упознају и развију такмичарски дух.

— Овде се први пут срећају близје они који раде у „Медитерану“ са онима из „Сплендида“, „Белвија“ или „Монтенегра“. Јећи се виде у пролазу, поздраве или не, и многи један другом ни имена не знају. Овде су раме уз раме — са колицима, лоптама, жељезом и бетоном — истиче Јубо Васовић.

— Нијесам од када радим овде, примијетио такву слогу — прича Момо Бенић, који руководи грађевинским радовима. — Нико се не жали, сви раде као да уређују сопствену башту или терасу. Ако овим темпом наставимо паредног лета наши гости ће бити пријатно изненађени.

— Такорећи инат нас је натјерао да почнемо — биљко ријечи Ратка Вукчевића. — За два тениска игралишта једно предузмење нам је тражило два милиона динара. Несхватљиво! Овако ћемо пролити доста зноја, а сачувати касу и обогатити туристичку понуду. Бићемо поносни што ће ти нови, толико неопходни терени, бити дјело наших руку, што ћемо гледати како препланули туристи, домаћи и страни, на новим игралиштима, јуре за лоптом, играју тенис, остављају без брига своју дјецу у вртићу поред плаже док се они брчкају у мору.

Посао који су започели радници из Бечића је велики. Комплекс од 2500 квадратних метара биће уређен и на њему ће није нови објекти. Ови људи су најбољи могући начин показали да нијесу само уско специјализовани — да могу, када устреба бити и зидари, тесари, монтери... Да су добри самоуправљачи.

Заслужили су само честитке и нека буду примјер за друге.

С. Грегорић

„Фабрика девиза“ у Бечићима

УЗ ЈЕДНУ ОДЛУКУ
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

Брига о чистоћи обавеза свих грађана

ПРИЈЕ неколико дана делегати Скупштине општине усвојили су и одлуку о одржавању чистоће. Сви који су били у прилици и обавези да је разматрају и оцењују реклми су да се ради о ријетко квалитетној, садржајној, врло одређеној и свеобухватној одлуци. Сва је прилика да су се њени аутори стручно и својски ангажовали како у припреми тако и у самом процесу њене израде. Интересантно је, такође, истаки да готово из сваког члана одлуке извире друштвени интерес, односно заинтересованост друштвено-политичке заједнице да се ова тако знатна област што боље регулише и унаприједи, са циљем да се и на овом плану постигне и одржи квалитет и ниво развијенијих градских и урбаних средина. Нормално, одлука, истовремено, има у виду и интерес појединачца — грађана, па се, очигледно, водило рачуна и о једном и другом моменту — друштвеном и појединачном.

Ако се иоле пажљиво размотре одредбе ове одлуке сигурно је да ће се послије тога наметнути утисак да су њени захтјеви у детаљима разрађени, систематизовани, широко постављени и, што је врло важно, за неизвршавање појединачних одредби предвиђене су прилично строге казне. То што одлука тражи и предвиђа максимум захтјева у материји коју регулише разумљиво је, јер Будвар је постала веома позната туристичко подручје.

Међутим, чини нам се да треба нешто рећи о ономе што је најважније кад се говори о овој одлуци, а то је да је за њено спровођење потребно, прије свега, да сваки грађанин, домћинство, мјесна заједница, организација удруженог рада схвата значај и важност питања која се регулишу и да се сви, понашајући се савјесно, одговорно и дисциплинирано, предано заложе, у првом реду у свом интересу, да би слово и дух овог значајног правног акта што прије заживио код сваког појединца, у сваком дому, на улици, у прдавницама, радној просторији, нашој ближијој и околини и на сваком јавном мјесту. Но, ако се, што се чистоће тиче, будемо понашали и радили као до сада, онда, напротив, ништа нијесмо учинили тиме што смо добили једну добру одлуку.

Мишљења смо да би, та-корећи, сваки грађанин у општини имао интереса и потребе да се упозна са целокупнотом садржином одлуке,

поготово са чланом 16. у коме се каже:

„Забрањено је:

1) бацати хартије и друге отпадке ван корпи за отпадке и судове за смеће, пљувати или на други начин стварати нечистоћу на јавним површинама;

2) користити јавне површине за смештај робе, амбалаже и других ствари, осим када се то врши по посебним прописима;

3) изливати отпадне воде или другу прљавину или на те површине на јавне површине бацати или на њима држати смеће, земљу, отпадке грађевинског материјала и сл.;

4) прати теретна и особна моторна возила и мотоцикли на улицама и другим површинама јавног саобраћаја и дјеловима изградње морске обале и пристаништа, тестеријати или цијепати дрва, разбијати угљу или други материјал;

5) утоваривати, утоваривати или паркирати возила на мјестима на којима се налазе улични хидранти или сливници;

6) оправљати или сервисирати (промјена уља и слично) моторна возила, или обављати друге занатске радове на површинама јавног саобраћаја.

Запитамо се колико водимо рачуна о тим, наизглед ситницама о којима врло прецизно говори поменути члан. Није никаква ношност ако кажемо да су јавне површине прекривене разним хартијама и другим отпадом. Најчешће, у забораву и нехату, не водимо до врло рачуна да ли је пљујемо у мармарницу, пљујемо тје да је најпогодније. Такво понашање не могу правдати ни нека вицкаста извиђења: „Ја унаприједих туризам!“ или „Шта могу, ја сам човек са селом!“, итд.

До сада су се врло легално, „од зоре до mrkloga mra ka“, могла прати „теретна и особна моторна возила или мотоцикли на улицама и другим површинама јавног саобраћаја“. Да ли ће власници и корисници теретних или особних моторних возила можи да схвate да послије доношења ове одлуке то не смју чинити, јер улице и друге површине јавног саобраћаја нијесу „Алајберова слама“, већ опште добро које мора и чисто да изгледа. Исто тако, сматрамо да је вриједно прокоментати

Слика каква се више не би смјела видјети

рисати и ставове пет и шест цитираних члана, којима се, као што се види, забрањује истовар и паркирање возила, односно оправке и сервисирања моторних возила као и сви други занатски радови на недозвољеним мјестима и другим површинама јавног саобраћаја. Нијесу ријетки примјери да се код нас годинама чини супротно овим ставовима. Јер, ето, купили смо кола, као, ријешили свој главни проблем, па вршимо поправке и замјену уља где нам прво падне на памет! Да и не говоримо да се кола, не тако, ријетко, паркирају тамо где су најбездједнија, макар то биле и зелене површине!

Навешћемо, даље, намјерно, и став два члана 22. исте одлуке, где се дословце каже следеће:

„Корисници и сопственици објекта не смiju спаљивати, уништавати или закопавати кућуно смеће, нити га смiju износити, ни депоновати.“

Свједочи смо да су се, како у току израде тако и у поступку доношења ове одлуке, као уостalom и све до сада, димиле ватре на које се баца све и свашта. Упорно и нештедимице палимо коров и разно смеће једни другима испод прозора спаваћих соба, без и трунке устезања и обира да се то ради у Петровицу, Светом Стефану, Будви — познатим и признатим туристичким мјестима, која, то је бар јасно као дан, морају још много чега тога да учине и потправе, ако жеље да хватају „туристички корак“ са сличним и, такође, познатим туристичким мјестима у земљи и иностранству. То што су раније и у вријеме израде Одлуке о одржавању чистоће горјеле ватре и спаљивало се смеће не би требало толико да брине, колико треба бринути да ли ће се ти поједици и даље понашати као до сада, или ће, понадајмо се и повјерујмо, увидјети да је то што су чинили неспровиво с градским начином живљења.

Рално гледано, спровођење ове, реклми бисмо, у посљедње вријеме једне од најинтересантнијих и најзанадатијих одлука Скупштине општине зависи прије свега од самих грађана. Додуше, велику одговорност и знатну овлашћења у вези с њеним спровођењем у живот имају и одговорајуће инспекцијске службе Скупштине општине, али то у којој мјери ће одлука бити оживотворена у директној је вези са схватањем, понашањем и ставом сваког грађанина.

ЗДРАВСТВЕНО ПРОСВЕЋИВАЊЕ

КРАЈНИЦИ

НАЈМАЊА ПРЕХЛАДА довољна је да утапаје постане отежано. Болесник има осећај да му је грло сужено, а таква „суженост“ медицински се зове ангина. Ријеч је о толико распрострањеној и добро познатој болести, која представља запаљење слузокоже ждрелица и крајника. Слузокожа ждрелица постане јако црвена, а код многих се, истовремено, појављују и натечени крајници, јер упала грла и упала крајника најчешће иду заједно. То је и разумљиво, с обзиром на повезаност цијелог тог региона заједничким лимфним ткивом. Зато се упала крајника често примјењује и на врату због отока лимфних жлијезда.

Човјек има четири крајника: **ПО ЈЕДАН СА СВАКЕ СТРАНЕ ГРЛА, ЈЕЗИЧНИ И НОСНИ**, односно „**ТРЕЋИ КРАЈНИК**“. Од свих тих крајника изгледа да је **ЈЕЗИЧНИ** најмање важан. Њихово „вредновање“ је проблематично, јер ни до данас није тачно разјашњена улога свих крајника. Но, ако човјек може да живи без крајника, никако се не би могло рећи да су они сувишни, јер заједно с лимфним ткивом представљају одбрамбени систем у организму, односно баријеру против изазивача болести. Ова одбрамбена улога крајника била је беспрекорна у вријеме када настањеност на земљи није била толико густа и када опасност од узајамних зараза није била таква као данас.

Данас, међутим, крајници нису у стању да се успјешно супротстављају бактеријској инвазији и зато бивају редовно прве жртве инфекције. Болест је праћена високом температуром и боловима у грлу. Гнојна упала крајника може да учини да болест добије озбиљнији ток. Хронично оболење крајника може да доведе до разних оболења срца, бубрега и зглобова.

Преко крви или лимфним путем гној из крајника може да стигне и у најудаљеније дјелове организма. Загођени крајници су стални извори опасности и жаришта многих болести. Зато се код оболења крајника треба посаветовати с лекаром. Код упала крајника, нарочито када се ради о гноју из ангине, треба узимати антибиотике, и то најмање десет дана. Чајем од камилице треба испирати грло, а препоручљиво је да се узима што више течне хране, јер она не надражује осјетљиву слузницу грла и оболеле крајнице. Треба мировати, односно неколико дана се задржати у кревету. Око врата треба стављати хладне облоге.

Када се ради о хроничном оболењу крајника, њихово заштитно дејство против бактерија више не постоји. Напротив, они постају легло тих бактерија и опасно жариште за читав организам. У таквим случајевима препоручује се операција крајника, која представља мали и безопасни захват, а на тај начин се решава питање оздрављења.

Операција крајника најчешће се спроводи код дјеце и млађих особа. Крајници прекомјерне величине стварају сметње приликом дисања и тегобе код гутања. Индикације за операцију тада су још више наглашene. Код особа од креко педесет година крајници се ријетко оперишу, али се ни тада не искључује операција, уколико је доказано да такве особе, због хроничне упала крајника, имају реуматске симптоме и тегобе у предјелу срца и бубрега.

Др Војислав ФРАНИЋЕВИЋ

НОВУ

1977.

ГОДИНУ

ЧЕСТИТАМО СВИМ НАШИМ ГРАЂАНИМА, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА И ПОТРОШАЧИМА НАШИХ ПРОИЗВОДА

КОЛЕКТИВ БИП ИНДУСТРИЈА ПИЋА И БЕЗАЛКОХОЛНИХ ПИЋА — БЕОГРАД — ООУР КОМЕРЦ ТРАНС — ЈУР ПРОДАЈНИ ЦЕНТАР БУДВА

ЈАДРАНСКИ САЈАМ ДАНАС И СЈУТРА

КАКО СЕ ЈОШ УВИЈЕК не постиже оно што се жели и што је замишљено, Јадрански сајам у својој другој години пословања постигаје запажене резултате и сврстао се у ред познатијих у земљи. У намјери да нешто више сазнамо о претеклој години и о плановима ове радне организације, и ти ме упознајмо читаоце „Приморских новина“, посетили смо Сајам и његове радне људе. Покушајмо да укратко кажемо, прво, што се ради ове године, а затим шта се предвиђа у наредној.

ПРЕКО 230.000 ПОСЈЕТИЛАЦА

ДА СЕ ПОДСЈЕТИМО: Јадрански сајам своју дјелатност је каналисао у три програмска сектора. То су — љетни сајам (група изложби), специјализоване изложбе и приредбе и туризам и угоститељство. Посла је свуда било на претек, а резултати охрабрују, наговештавајући боље дане и јаснију перспективу. Да није у питању само жеља или самоквалисање овог бројчано ма лог колективи — чине га свега 33 стална радника — по служићемо се и бројкама,

Централна изложба, Јетњи сајам, која има интернационални карактер и траје од почетка маја до почетка октобра, привукла је и ове сезоне велику пажњу домаћих и страних посетилаца и излагача. У оквиру Јетњег сајама своје производе излагале су 44 фирме из земаља које представљају конверти било подручје и то овим редом: петнаест фирм из сједињене Италије, шеснаест из СР Њемачке, пет из Аустрије, по двије из Швајцарске и Велике Британије, док је из Јапана, Сједињених Америчких Држава и Лихтенштајна излагала само по једна фирма.

И земље у развоју љетос су увелико слале своје излагаче у Будву. Седам их је било из Индије, двије из Пакистана и по једна из Јорда на, Сирије, Авганистана, Филипина, Тајланда и Туниса.

Што се тиче специјализованих изложби, посла је, такође, било доста и можемо бити задовољни — истиче Мирко Вугделић, директор Јединостице удруженог рада Специјализоване изложбе и приредбе. У оквиру централне изложбе „Заштита и унапређење животне средине“ одржано је више изложби: „Заштита од пожара и катастрофа“ Међународна изложба дјечјих цртежа на ову тему, Југословенска изложба пла-ката, „Медитеранско биље, растиње и цвијеће“, изложба сувенира посвећена домаћој радиности и занатству, „Кућа, врт, парк, одмор, рекреација“, „Опрема туристичких објеката и домаћинства“, и Међународна изложба опреме за денталну медицину.

У оквиру овог сектора одржан је и југословенски симпозијум о заштити човјекове средине, затим Шести конгрес стоматолога Југославије, изложба кулинарских специјалитета коју је организовао Збор угоститељских и туристичких радника Црне Горе.

Програмски сектор туризма и угоститељства чинио је рад сајамског ресторана, организација велике изложбе „Пуља у Црној Гори“, где су грађанима и туристима представљени прехранбени

производи италијанске провинције Пуља, и организована је изложба „Туризам и исхрана“ на којој су се појавили наши излагачи. Све ове изложбе посјетило је 230.000 наших и страних гостију, што је знатан напредак у односу на прошлу годину, када их је било 80.000 мање.

ВЕЛИКА ОЧЕКИВАЊА ОД НОВЕ ГОДИНЕ

НАРАВНО И ФИНАНСИЈСКИ ЕФЕКАТ биће задовољавајући. Према оценама,

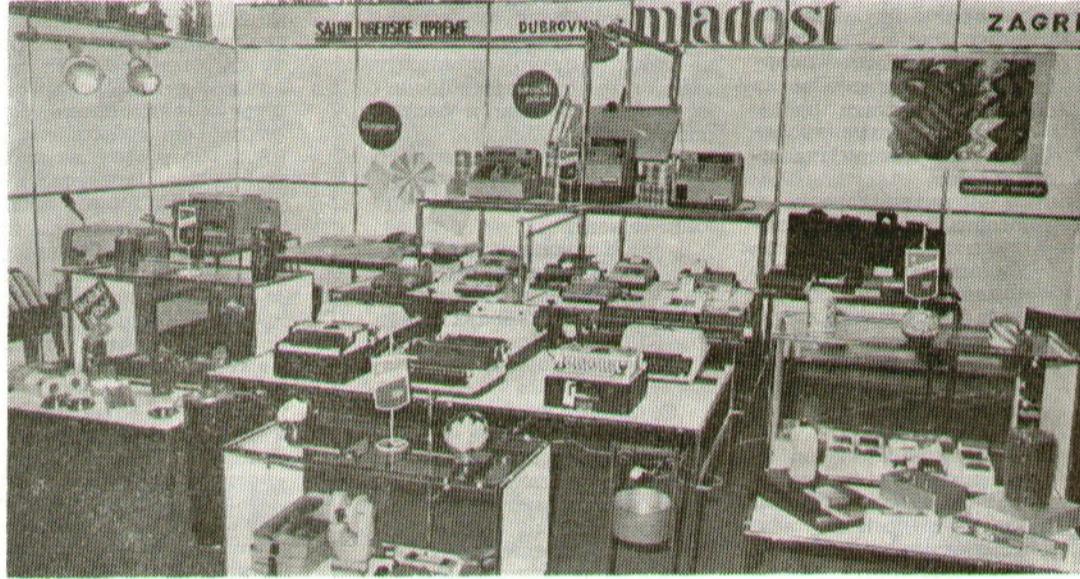
У нову годину Јадрански сајам улази с великим амбицијама. Треба знатно да се повећа укупан приход и оста так да дохотка, да знатно већи број и излагача и посетилаца „продефиљује“ кроз хале Сајма.

— Доста лоша туристичка сезона ове године одразила се и на наш рад и резултате — обавијестио нас је Вугделић. — Број посетилаца требало је да буде знатно већи, али кише током јула и августа и друге непогоде учиниле су своје. Сматрамо да ће идућа година, трећа у

јуба „Туризам и исхрана“ са савјетовањем „Домаћа радиност у туризму“. Првог маја почине Јетни сајам који траје до почетка октобра и у оквиру кога ће бити сљедеће изложбе:

Трећи интернационални туристички шопинг, Мода да нас и сјутра, Култура, умјетност, музика, Домаћа радиност, сувенири занатство, кућа, врт, паркентеријер и екстеријер, Наутички и кампинг салон, Спорт и рекреација, Југословенска туристичка изложба и берза.

Термин од 20. до 25. маја

Са једне изложбе на Сајму

пословна година ће се на Јадранском сајму завршити са укупним приходим од 9,5 милиона динара, што је за два пута више него у прошлој години, док ће остатак дохотка бити око 700.000,00 динара, што је мање него ла-ни. Међутим, овде треба имати у виду да је ова цифра мања због новог начина пла-ћања који је услиједио током ове године. Наиме, остварена реализација знатно је већа, али није наплаћена, па се то не приказује у перио-дичном обрачуну и завршном рачуну. У ствари, остатак дохотка биће, свакако, већи него што је био 1975. године.

Значајна тековина ове радне организације јесте оно што је неопходно у развоју туристичких организација — уједно повезивање с трговином. Из контаката „на лицу мјеста“ рођени су многи уговори, реализоване бројне идеје и обогаћена туристичка понуда.

— Успјело нам је да постанемо јединствени по нечemu — рекао је Леко Обрадовић, директор Јадранског сајма. — Потпуно смо окретни човјеку, његовим по-потребама и информисаности — презентирајући му најновија научна и техничка достигнућа.

Још нешто што је урађено ове године не треба заборавити. Сајамски простор дуже је уређенији него што је било лани — постављена је жива ограда, дограђена је тераса ресторана (ра-није је идала око 150 сједишта вани, а сада их има 850), купљена је опрема за ресторан у вриједности 700.000 динара, а започети су и радови на повезивању широким путем с Јадранском магистралом, који ће бити настављени 1977. године.

нашем раду, дати резултате какве очекујемо и који су реални, јер досадашњи рад је, ипак, био једно велико ухдавање у доста сложен сајамски посао.

НА ПОМОЛУ НОВИ ПОДУХВАТИ

САЈАМ ЋЕ СВОЈЕ КАПИЈЕ отворити тек 3. марта када је „на програму“ изло-

резервисан је за традиционалну манифестацију „Заштита и унапређење животне средине“ у оквиру које ће се бити организовано четири изложбе: Заштита и унапређење животне средине у туризму са савјетовањем о општеној одбрани, територијалној заштити и животној средини, Заштита од појара и катастрофа, Заштита природне и градитељске

УКУПАН ПРИХОД ДВА ПУТА ВЕЋИ НЕГО 1975. ГОДИНЕ, АЛИ ПРАВИ „ПОСАО“ ТЕК ПРЕДСТОЈИ

баштине са симпозијумом, и Природне љепоте и ријектости СР Црне Горе.

Током октобра биће одржана изложба „Опрема туристичких и угоститељских објеката“, „Савремено грађевинарство“ и Међународна изложба туристичког плаката и проспекта.

— Очекују нас још и други, веома важни послови — истиче Вугделић. До средине идуће године треба да изградимо пословну зграду са 15 канцеларија, магацин за ускладиштење робе, простор за царину и шпедицију који је неопходан за рад Сајма.

Идуће године биће настављени радови на уређивању сајамског простора. Управо је од Југобанке добијен кредит од 3,4 милиона динара за куповину 22.414 квадратних метара простора који припада Скупштини општине. Кредит је, истине, доста неповољан (на годину дана), али ће се и тај проблем скренuti са дневног реда.

— Настојаћемо да наш програм буде везан са свакодневним људским потребама, да што боље остваримо значајну мисију великог туристичког информатора, да наставимо успјешно повезивање производа и потрошача разних роба. У том циљу наставићемо изванредну сарадњу са предузећима „Индустријимпорт“ из Титограда, „Агруми“ из Дубровника, „Обнова“ из Осијека, „Меркур-импорт“ из Скопља, „Гospодарско раставишче“ из Јубљане и другима која су показала велико разумевање за сарадњу — рекли су нам на крају у Јадранском сајму.

С. Грегорић

УЗ НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ДА НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ ДОЧЕКАЈУ И ИСПРАТЕ У ДОБРОМ ЗДРАВЉУ И ВЕДРОМ РАСПОЛОЖЕЊУ ЧЕСТИМА

Нову 1977. годину

СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА, НАШИМ ГРАЂАНИМА, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА. ОД СВЕГ СРЦА ЖЕЛИМО ДА НОВОГОДИШЊЕ СЛАВЉЕ БУДЕ УВОД У НОВЕ, ЈОШ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ РАДНЕ ПОБЈЕДЕ У ИЗГРАДЊИ НАШЕ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

КОЛЕКТИВ ЈАДРАНСКОГ САЈМА

ГОСТ РЕДАКЦИЈЕ

Љубинка Јовановић

У договорено вријеме састали смо се са сликаром Љубинком Јовановић, која је била веома расположена за разговор о умјетности. У селу Близикућама изнад Светог Стефана она је прије десетак година „побјегла“ из Париза и у овом прекрасном мјесту нашла тражени мир. Иначе, она припада групи ју гословенских умјетника, који нешто значе на свјетској сцени ликовне умјетности. О њој као умјетници пише у каталогу припремљеном за изложбу у Сент Етјену ди Рувреју истакнути ликовни критичар Раул-Жан Мулен, иначе гост наше редакције од прије десет година: „Једна пјесма је рођена. Љубинка слика једноставно и искрено, њен осјењај је проналазак живота. Искрене боје, њен спјакан сјај је у присним тоновима родне земље. Љубинкине слике пјевају у пуном свијетлу њених звонких форми и прозрачности“.

— У Француској, у Паризу, провели сте четврт вијека. Шта сте тамо добили, а шта изгубили? — гласило је наше прво питање.

— У Париз сам отишла, трагајући за сопственим изразом. Истина, губи се топлина средине и осјењање за штићености, али се тиме долази до самог себе, без илузија. У сликарству је неопходно да се дође до своје сопствене суштине и мислијам да се то и постиже.

— Задњих година виђамо вас у Близикућама. Шта Вам то мјесто пружа осим одмора?

— Далеко више од одмора у уобичајеном смислу. У Близикућама налазим духовни мир и концентрацију, која све више недостаје у великом градовима, посебно у граду као што је Париз. Прије десетак година мене је у Близикућама привукла сурва љепота мјеста, затим клима и људи који овде живе.

— Ове године имали сте запажену изложбу у Руану (Сент Етјен де Рувреј). Какве сте утиске понијели са те изложбе?

— Била сам, заиста, изненађена и дирнута љубављу и поштовањем које су организатори изложбе показали према сликарству, утолико прије што је моја претходна

МИР И КОНЦЕНТРАЦИЈА

изложба у Шведској била у знаку професионализма.

— Кажите нам нешто о најзначајнијим савременим сликарима рођеним под нашим поднебљем?

— Веома сам поносна што има неколико људи рођених на нашој груди, који су, заиста, у врху савременог сликарства, јер им то мјесто, вриједношћу њиховог дјела, и припада.

— Реците нам нешто о познатим сликарима у Паризу?

— Захваљујући новинама и телевизији, људи су данас мање-више, подједнако обавијештени у Паризу, Њујорку, Београду или Будви. То важи за велике универзално познате сликаре. Међутим, нажалост, има „познатости“ која је резултат моде и реклами. Тражење и откривање правих вриједности дуга је и озбиљна ствар у умјетности.

— Стална поставка савремених експресиониста у Модерној галерији у Будви је Ваш велики удјо. Испричајте нам нешто о томе?

— Први на ту идеју дошао је Јован Ивановић приликом своје посјете Паризу 1972. године. У мом атељеју у Паризу видио је збирку савремених сликара из различних дјелова свјета, који живе и стварају у Паризу, односно у Француској. Разговарали смо о оснивању једне такве колекције у Будви, искључиво на бази пријатељства и гостопримства. Затим смо се састали с неколицином и они су били спремни да допринесу оствара-

њењу те идеје. Тако јестална поставка „Савремени експресионисти“ у Будви настала захваљујући пријатељским односима, а не улагању материјалних средстава. За жаљење је што у општинском збирку нема дјела Султана, Лежеа, Тулуз-Лотрека, Вламенка, Утрија, Задкина, Пикаса, Бурделя и других с којима су наши умјетници били близки у младости. До њих сада мого да дођу само најбогатији музеји. Још бих додала да сам и ове године са жаљењем констатовала да за умјетнике који су своја дјела дали Модерној галерији није направљен каталог за изложбу о којој смо говорили, а такав би каталог много значио за ликовну умјетност у Будви и њену афирмацију у Паризу.

— Следеће године жељели бисмо да видимо Ваша дјела у Модерној галерији у Будви и још неким ликовним центрима Црне Горе. Када мислите да би то могло бити?

— Зависи, прије свега, од програма Модерне галерије и других галерија у Црној Гори, а, што се тиче мене, најбоље би било да то буде ујесен 1977. године.

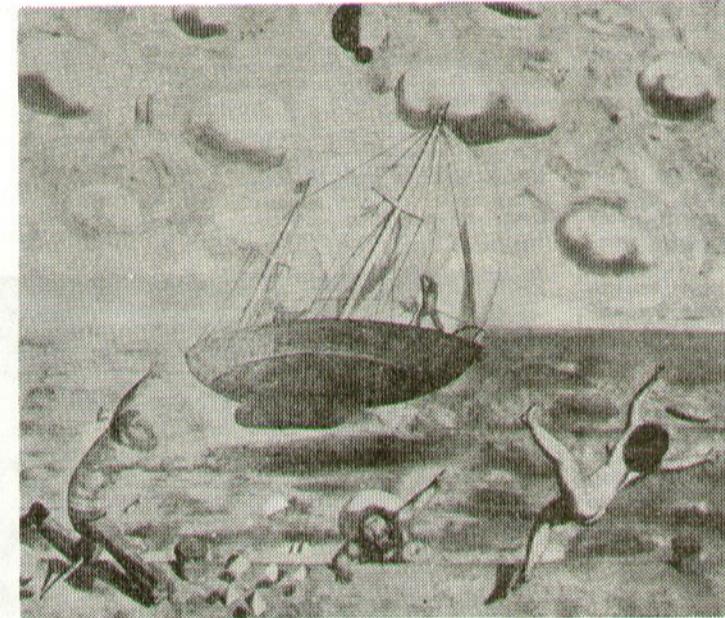
— На крају да Вас уштитамо ко су били Ваши узори у умјетности?

— Увијек сам се дивила Башу, Бројгулу, Паолу Учелу, Ел Греку, Гоји, Лежеу, Дибијеу, али оно што је замене изнад свега, то су наше фреске и иконе.

Разговор водио:
Станко Паповић

У МОДЕРНОЈ ГАЛЕРИЈИ

Десет црногорских сликара

Војислав Станић: „Вјетар“

У оквиру прославе Дана ослобођења Будве 22. новембра и Дана Републике 29. новембра у Модерној галерији отворена је изложба „Десет црногорских сликара“.

Са по три рада били су заступљени Петар Лубарда, Мило Милуновић, Милош Вушковић, Мато Ђурановић, Јован Зоњић, Бранко Филиповић—Фило, Војо Станић, Саво Радуловић, Филип Јанковић и Ђорђије Правиловић.

Изложба је отворена до 1. фебруара 1977. године
Станко Паповић

ИЗ БИЉЕЖНИЦЕ РЕПОРТЕРА

Прича Риста Мораче

бургу наши. А ја сам, ето, научио њемачки, а и француски и енглески крпим. Знат сам доста добро притврдио, јер код Швабе — или ради, или блузу о клин.

У Будви нисам дангубио. Седамнаест милиона дадох за гарсоњеру и дуго јој љубих подове. Плаго сам од среће када ми дадоше кључеве, и неколико ноћи спаво сам на поду — да осјетим мирис свог стана. Кров над главом стеко сам, човјече, знаш ли што је то?! А онда два милиона одоше за најјештај. Пјево сам уносећи столове, кауче, фрижидер... Пјевали су и радници које сам узео да ми помогну. Сви смо били потегли — онако својски — за нови стан, за здравље и срећу...

Опет је Ристо застао за тренутак. Хтио је да ти срећни часови кућења опет буду, ту, макар у мислима.

— И упутио сам писмо својима у Дрвар. Звао сам мајку, браћу и сестре да дођу. Да ми, болан, гости буду, да се у мору купају. „Ускоро ћу и посао добити“ — дадао је, онако узгрео, на kraju писма. И жао ми је због тога, болан. Све испаде добро само их преварих за посјо. Купих стан, али посјо не добио. А ишо сам, тражио и — скупљао обећања.

„Дођи сјутра, биће ту и директор. Знаш, он ће те сигурно разумјети“ — тако су ме најчешће дочекивали. Дан са даном топио се у сунцу, а с њима и мој преостали милион. Чашћаво сам оне који су ме савјетовали да сјутра дођем и потражим директора. Дајмо њему ријеч.

„Друг си ти, Босанац, баш си друг! Ма, посла ће бити, како да не! Ти и језик знаш и посјо знаш, и био си, брате, по свијету!“ — тјешили су ме уз чашицу.

Прођоше тако јут и јул. У августу сам у Светом Стевану петнаестак дана замјењио једног конобара који је био на боловању, па опет у потрагу за послом. И, опет, обећања.

Прође, ево и јесен, а задњи милион потроших. Задужих нешто да бих се прехранio, а сад треба враћати. Дуг, брате, не могу никако да трпим. Но преостаје ми, изгледа, друго него — Фрајбург.

Саво ГРЕГОВИЋ

Јован Вујовић, председник Збора радних људи уручује повељу Љубију Лукићу

УСПЈЕСИ КОЈИ ОБАВЕЗУЈУ

Када је прије двије деценије основано — свега осам чланова садашњег колектива сјејају се тих дана — предузеће „Зета филм“ имало је два пута мање радника него што их има данас — рекао је, између остalog Јован Вујовић. — Свега неколико их је имало средњу стручну спрему, а није било ни једног квалификованог и висококвалификованог, ни једног са вишом и високом школом! Почекло се са двадесетак филмова преузетих од матичног предузећа „Ловћен филма“, а од тада до данас купљено је и, како се то каже, стављено у промет око 600 цјеловечерњих играних и 450 краткометражних филмова. Била су то дјела из свих региона и најразличитијих жанрова од којих су многа тријумфовала на смотрама седме умјетности у Кану, Венецији, Москви, Карловим Варима, Берлину, Кијеву, Арецу, Единбургу, Мар дел Плати и Њу Делхију.

Ерих Фон Штрозајм у „Великој илузiji“

Захваљујући правилној репертоарској политици, односно правилима од кога се у току протеклих двадесет година уопште није одступало — да филмове, који посредством овог предузећа стижу на екране наших биоскопа, без икакве бојазни за свој развој могу гледати сви наши радни људи и сва наша дјеца — „Зета филм“ је стекла и кроз све вријеме свога постојања задржала изузетан рено: филмови које је ово предузеће увозило представљали су вриједна остварења свјетске кинематографије и као таква служила су за идејно и културно-просвјетно уздајање бископске публике, а не

НИЈЕДНА АНТОЛОГИЈА СЕДМЕ УМЈЕТНОСТИ НЕ МОЖЕ СЕ ЗАМИСЛИТИ, БЕЗ ДЕСЕТАК ФИЛМОВА СА „ЗЕТИНОГ“ РЕПЕРТОРА

само за њену забаву и разоноду. Извјестан број филмова са „Зетиног“ репертоара може ући у сваку антологију свјетске филмске умјетности, односно ни једна таква антологија не може се замислити без Реноарове „Велике илузије“, Линовог „Кратког сусрета“, Клузосвих ремек-дјела „Надница за страх“ и „Тајна Пикасо“, без Фелинијевих „Улица“ и „Слатки живот“, „Ждралова“ Калатозова, „Човјекова судбине“, Сергеја Бондарчука, без потресне „Баладе о војнику“ Григорија Чухраја.

Поред бриге о идејној, васпитној и културно-просвјетној вриједности филмова, основни задаци колектива у протеклом периоду били су унапређење пословања и стручно осposobљавање радника. И на једном и на другом плану постигнути су значајни успјеси. У односу на 1956, прву годину рада, у овој двадесетој по реду, биће остварен тридесет пута већи укупан приход. Узрастајући и осposobljavajući се у току процеса рада, чланови колектива су непрестано повећавали своје квалификације, а упоредо с тим сваке године издвајана су знатна средства за стипендирање ученика и студената на средњим, вишим и високим школама и факултетима.

Сталије је била присутна брига о домаћој филмској производњи. Са циљем да се дјела домаћих стваралаца пласирају на страним тржиштима, ово предузеће куповало је филмове из источног-европских, афричких, азијских и земаља Латинске Америке, па је, посредно и непосредно, у домаћу производњу уложило око 25 милиона динара.

Радни колектив „Зета филма“ прославио је 10. децембра јубилеј двадесетогодишњег рада. Ово предузеће — истакао је, између остalog, његов директор Милан Новачић — наставио је у тренутку када је Закон о филму, донијет 1956. године, захтијевao строгу специјализацију пословања, па су се из састава „Ловћен филма“ морала да издавају дјелатност дистрибуције филмова и техничке базе. На основу закључка органа управљања „Ловћен филма“, Извршно вијеће Скупштине Црне Горе осно-

УЗ ЈУБИЛЕЈ „ЗЕТА ФИЛМА“

ДВАДЕСЕТ ПЛОДН

вало је предузеће „Зета филм“ које је стављен на располагање филмски фонд од двадесетак странских и три домаћа играна филма. Новоосновано предузеће је до краја те, 1956. године, за пет мјесеци рада, остварило укупан приход од 738.600 динара. Његов даљи развој кретао се у почетку благом уз лазном линијом. Када је, знатно касније, у погледу учешћа у расподјели девиза и у квоти увоза, изједначено са осталим предузећима за промет филмова, ово предузеће се и што се тиче остваривања укупног прихода сврстalo међу најбоља у нашој земљи. Наравно, трбalo је, самопријегором чланова колектива превазићи неравноправност која је постојала више од десет година. Тако је у десетој години пословања остварен укупан приход од 5,59 милиона динара, да би у 1975. години достигао износ 15,766 милиона динара. Очекује се да ће у овој јубиларној години укупни приход износити скоро 20 милиона, пошто је у првих девет мјесеци безмalo остварен укупан приход из 1975. године, односно порастаје је, у односу на планирани промет у 1976. години, за 26%.

Кадар из филма „Балада о војнику“

Упоредо са укупним приходим радио је и доходак предузећа, од 105.600 динара у 1956. на 7,4925 милиона у 1975. години. Слично се кретао чист приход — од 50.900 динара у 1956. на 6,715 милиона у 1975. години. У складу са тако успјешним пословањем, расли су и лични доходци радника са 55.000 у 1956. на 3.822 милиона динара у 1975. години. Треба нагласити да су фондови расли брже: од 4.079 динара у 1956. на 2.822 милиона динара у 1975. години. Док су 1956. године лични доходци из-

носили 93%, а фондови 7% чистог прихода, овај однос у 1975. години износи 57% за личне дохотке, а 43% за фондове.

Треба навести да је у току 19 година пословања „Зета филм“ остварила промет од преко 130 милиона динара доходак од скоро 60 и чисти приход од око 44 милиона динара. За личне дохотке исплаћено је 24,4 а у фондове издавено 19,3 милиона динара, а просјечан однос у расподјели између личних доходака и фондове износио је 55% за личне дохотке и 45% за фондове.

Од значајнијих економских подуздова треба истaćи изградњу сопствене пословне зграде у Будви и куповину пословних простора за представништво у Београду.

РЕПЕРТОАР ФИЛМОВА

„Зета филм“ је у току протекле двије деценије откупила и на репертоар нашег биоскопа ставила, поред 450 краткометражних, нешто преко 600 играних дугометражних филмова, и то: 29 домаћих, 192 америчких, 69 совјетских, три југословенско-совјетска, 64 француска, девет француско-италијанских, 31 енглеских, 26 западно-њемачких, 19 чехословачких, осам пољских, седам мађарских, по шест египатских и јапанских, по пет румунских и шпанских, четири шведска, по три источно-њемачка, бугарска, мексичка и хонконшка, два данска и по један аргентински, аргентинско-мексички, аустријски, вијетнамски, инојски, кинески, кубански, либански, марокански и турски филми, као и изјестаји број ко-продукционих филмова.

Осврт на структуру филмова по жанровима показује бригу о разноврсности репертоара и о његовој идејној и уметничкој вриједности. На првом мјесту налази се комедије сатире (80), затим долaze драме (82), акционе и авантуре (56), вестерни (50), криминалистички и трилери (5), психолошке драме (45), љубавне драме (44), ратни (38), историјски и револуционарни (28), шпијунски и мелодраме (28), ревије и музички (18) и још седамдесетак филмова осталих жанрова — биографији, научно-фантастичнијија и драме.

На београдској међународној фестивали, „Зета филм“ је стављала с већином филмова учешћа, а земљама била индијски, кубански, вијетнамски, кинески, македонски и реаљни репертоар.

Основни репертоар је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у тајнијим пословима издавано у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм“ је уз то узело у власништву „Црногорске филмске компаније“.

Интересантно је да је у току цијеле године повезан са СФРЈ, а „Ловћен филм

ИХ ГОДИНА

илма", која ставали су, након предузетаја, дједственства секретара за представници тиме Будва. бора радних Калашног и Скупштина прикази Програмског телеграми о досадају је дин

е двадесето- Асамбл на-

их, балетских, бајничних, путописних центрарах, ФЕСТ-у, као знајујују је врло блиска и чврста сарадња с телевизијским центрима у нашој земљи па се на телевизији приказују сви филмови за које је ово предузете могла да од иностраних партнера обезбједи право приказивања филмова.

Први Раднички савјет чинили су свих 29 радника, колико их је било на почетку, одмах након формирања преузете, Предсједнице првог Радничког савјета био је Драго Кривокапић, прегледач филмова, саца у пензији, који је тада имао највећи стаж рада у филмском предузету. Први Управни одбор сачињавали су: Батријан Кривокапић, Дара Јовановић, Љубо Лучин, Јован Вујовић и директор преузете Милан Новићић.

Пошто је број радника у колективу прешао 30 стално запослених, 18. марта 1957. године одржани су избори за раднички савјет, у који су ушли Драго Кривокапић, Дара Јовановић, Љубо Лучин, Штефана Огоб, Батријан Кривокапић, Милосав Лалић, Јован Вујовић, Вера Грујић, Желько Медин, Ђанић Вуковић, Јован Станчишић, Ружица Дубравчић и Илија Лекић. За предсједника је изабран Љубо Лучин.

Садашњи органи управљања установе су законски конституисани, и то Раднички савјет са 15 чланова, сачињен од девет радника из Будве и пет других из представништва у Задруму и Београду. Пословни одбор са седам, Комисија за самоуправну радиличку контролу са пет, Комисија за међусобне односе радника у удружењу рада са пет и Комисија за утврђивање повреда радних обавеза и изрицање мјере са три члана.

Установљена је практика да органи управљања, зависно од своје надлежности, детаљно разматрају сва значајнија питања из рада предузете. Стручне службе пратеју материјале и обrazloženje у писменој форми, који се детаљно разматрају на сједницама органа управљања. Овај друштвени орган управљања стало је постојао и представљао велику помоћ за формирање репертоарске политике. Чланови овог органа су се у мањином периоду смењивали, тако да је кроз ову комисију прошао велики број друштвено-политичких, културних и јавних радника из Црне Горе.

Навршава се двије године од почетка рада Републичке комисије за преглед филмова (цензуру), састављене од 15 чланова, које засиједа у вијећима од по пет чланова. Ова комисија пружила је велику помоћ у оријентацији „Зете филма“ да наставља и ставља на репертоар квалитетне филмове. Заглављујући постојању ова два организма, Раднички савјет и „Зета филм“ је одржала завидан ниво репертоара у току свог цјелокупног рада.

МЕЂУРЕПУБЛИЧКО ПОВЕЗИВАЊЕ

Повезивање „Зете филма“ са сродним организацијама непрекидно се отварало не само у производњи домаћих филмова. Преко Пословног уједињења „Југославија филм“ закључују се уговори о извозу југословенских и увозу страних филмова. Сада се ради на изради споразума о заједничком финансирању југословенске филмске производње, у коме би учествовала организација уједињеног рада за производњу, промет и приказивање филмова.

Карakteristično је за колектив „Зете филма“ да је састављен од већег броја радника који дugo раде у предузету. Поред осам радника, који су у њему од првог дана, у предузету има већи број лица која раде 15 до 20 година, затим оних који раде десет и више година, а најмање је оних с кратним радним стажом. Многи радни-

Милан Новићић подноси извјештај о раду

ци су у предузету повећали своје квалификације путем редовног или ванредног школовања, јер им је омогућено да се из фондова заједничке потрошње школују као стипендисти пре сукоба. Стипендии су дођељиване и бацима и студијима за школовање у средњим, вишим високим школама.

Садашњи квалификациони структура запослених је следећа: осам радника са високом, један са вишом, 14 са средњом школском спремом, осам квалификованих радника, затим девет радионика са низом стручном спремом, седам полукалифицираних и пет не-квалифицираних радника.

ОДЛУКЕ

Раднички савјет „Зете филма“ донио је више одлука о награђивању организација и појединача. Тако је Градској музичи из Будве додијељено 20.000,00 динара за набавку опреме, ансамблу народних игара „Кањош“ 50.000,00 за куповину поплавни, 30.000,00 динара за оснивање фото-кино клуба у Будви и 15.000,00 динара за одржавање повреда радних обавеза и изрицање мјере са три члана.

Са по једним просјечним нето личним дохотком у привреди Црне Горе у 1975. години награђено је осам радника „Зете филма“ који се у овој радној организацији налазе од њеног оснивања. Седам пензионисаних радника награђено је са половином просјечног нето личног дохотка у привреди Црне Горе у 1975. години, а сви чланови колективе, пензионери и другогодишњи радник и директор „Зете филма“ Илија Милутиновић добили су поље у знак признања за донос узесне потребе сагласне с промјеном броја чланова у породици или радијешавања кафровских потреба.

„Зете филм“ је међу првима изградила у Будви стамбену зграду са шест станови. Стамбени проблеми радника у Будви, Загребу и Београду рјешавани су путем откупна и дођељивања станови или путем кредитне изградње сопствених станови. Може се рећи да је стамбено питање углавном ријешено, мада се појављују извесне потребе сагласне с промјеном броја чланова у породици или радијешавања кафровских потреба.

Органи управљања „Зете филма“ били су спремни да помогну радницима у случају дуже или теже болести, у случајевима сахране умрлих радника, затим у финансирању ресторана друштвене исхране, као и у другим оправданим случајевима, посебно радницима са низом личним доходци-

ма тешкоћа, колектив је извлачи одговарајуће закључке, самокритички сагледавају ситуацију и предузимају мјере да се тешкоће и сметње што прије отклоне.

Као основни наредни задатак поставља се питање подршка за хтјеву друштва да се изврши самоуправни конституисање кинематографија и створе бољи основи за производњу националног црногорског филма. Као конкретан задатак поставља се обједињавање рада на производњи филмова између Филмског студија, као производња Филмског студија, као производња „Зете филма“ као прометне филмске организације. По мишљењу органа управљања то треба постићи преко Самоуправног споразума о повељија и самоуправном удружењивању рада и представа у производњи и промету произведених филмова, који би се закључио између Филмског студија и „Зете филма“. Не искључује се могућност да „Зете филм“ и даље учествује у Петровцу, Медицинском центру у Котору, Селу Жуковица код Петроваца са спомен-чесмом, Фестивалу аматерског филма и тако даље.

НАРЕДНИ ЗАДАЦИ

У пословању „Зете филма“ било је и тешких тренутака, периода релативне стагнације, тешкоћа у рјешавању стамбених питања, финансијских тешкоћа у периоду изградње пословне зграде, повремених тешкоћа у ажурију набавци филмова и у обезбеђивању већег броја квалитетних филмова, и у другим случајевима, који су успоравали рад предузете и одувлачили рјешавање појединачних важних питања. Ове тешкоће су током времена, напорима радног колективе, превладаване и нијесу изазивале веће посљедице. Користећи искуства из насталих

КОЛЕКТИВ „ЗЕТА ФИЛМ“ БУДВА

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТА СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА, ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ДА И УБУДУЋЕ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ РАДНЕ ПОБЈЕДЕ

ЗА МЛАДЕ * О МЛАДИМА * МЛАДИ О СЕБИ

РЕКЛИ СУ:

Ђузепе Верди

Уз Вагнера најистакнутији оперски стваралац XIX вијека, Ђузепе Верди (1813—1901) је познати италијански композитор чија дјела, настала у доба бујања ризорђимента („Набуко“, „Ломбарди“, „Јованка Орлеанка“) одражавају слободарске националне идеје тога покрета. „Травијата“, „Трубадур“ и „Риголето“ — дјела из другог стваралачког периода — истичу се особитом инвенцијом и снажном драматиком. Подстакнут Вагнером, Верди у последњим операма („Аида“, „Отело“) уноси нове драматске принципе, а „Фалстафом“ даје узор комичне опере.

Ево неколико његових мисли о музici:

Ђузепе Верди

* Музика не може опонапшати природу — олуја изражена у музici увијек звучи као Зевсов бијес.

* Музика је за многе најдражки, али и најнеугоднији шум.

* Природно, музiku сматрам коријеном свих других уметности.

Пјесник, драмски писац и преводилац, Лаза Костић (1841—1910) био је несвакидашње снажна и оригинална лирска природа. Веома образован, читao је Хомера и Есхила на грчком, Хорација и Плаута на латинском, Шекспира и Бајрона на енглеском, Гетеа и Шопенхауера на немачком, Рашини и Молијера на француском, Пушкина и Толстоја на руском, Мадача и Кинса на мађарском. Своју докторску дисертацију брањио је на латинском, огледе и чланке писао директно на француском и немачком, а свој интимни дневник водио на француском језику.

Привлачили су га стране културе и туђе земље колико и прошлост његовог народа и судбина људи. Крстарио је од Новог Сада до Пеште, од Пеште до Бече, од Бече до Београда, од Београда до Петрограда, од Петрограда до Цетиња и, као у зачараном кругу, од Цетиња до Новог Сада, до Београда и Бече. Навраћао је у Париз и Праг, упознао Венецију. У младости је био истакнута личност омладинског покрета. Писао је лирске пјесме и баладе, бавио се књижев-

ном и позоришном критиком, као и естетиком. Покушавао је да обогати наш књижевни језик. За њега поезија и књижевност нијесу биле игра као што ни филозофија и наука нијесу занат. „Нема живота мислим“ — рекао је

кине побједе надживјети јатаганове.

Поред лирских пјесама написао је значајне и поетичне трагедије „Максим Црнојевић“ и „Пера Сегедица“. Истакао се превођењем Шекспира чије је дјело ме-

као да је откопана а не написана. И у многим другим пјесмама скоро сви његови трофеји и јамби, сви слободни стихови, све приповијетке и дијалози, бесједе, разговори и сва његова ћутања говоре о нечemu чега више не-

ЛАЗА КОСТИЋ

ЗОРА И ДЕВОЈКА

МЛАДА ЗВОРИ МЛАДОЈ ЗОРИ,
МЛАДЕ ТАЈНЕ ПРОПОВЕДА,
ВЕСЕЛА ЈЕ, РУМЕНА ЈЕ,
А ЗОРА ЈЕ СЕТНА, ВЛЕДА.

А ШТА ЗОРА ОДГОВАРА,
НИТИ ЗНАДЕМ НИТИ ЧУЈЕМ,
САМО КАНДА ОД ТО ДОБА
ДА СЕ ЉУБИ СА СЛАВУЈЕМ.

МЛАДА ЗВОРИ МЛАДОЈ ЗОРИ,
МЛАДЕ ТАЈНЕ ПРИПОВЕДА,
АЛ' ЈЕ САДА ВРЛО СЕТНА,
АЛ' ЈЕ САДА ВРЛО ВЛЕДА.

А РУЈНА ЈЕ ЗОРА СЈАЈНА,
К'О КАНДА СЕ СТИДИ ЗОРА,
ТОМ ЈЕ ОПЕТ КРИВА ТАЈНА
ДЕВОЈКИНА РАЗГОВОРА.

Лаза Костић

он — „за које се не залаже живот“. Противник фетиша, говорио је да гусле не треба разбити — само нека мало висе о клипу и да ће моти-

ћу првима увео код нас. У пјесми „Минадир“, која је, слободно се може рећи, свјетске вриједности, има то лико аутентично архамичног

ма: Лаза Костић имао је изванредно осјењање мртвих времена и давнине, онога што је било само једном, а добило је жиг непролазног.

Празник пионира

УЗ ВЕОМА УСПИО ПРОГРАМ сто пет ученика и ученица првих разреда Основне школе „Стјепан Митров Љубишић“ примљено је 27. новембра у пионирску организацију (Слика горе). Срећан празник и прве црвене мараме честитали су старији другови припадницима тридесетчетврте генерације пионира чија је организација настала на Првом конгресу антифашистичке омладине Југославије у Бихаћу.

Представници пионира посјетили су 1. децембра предсједника Скупштине општине друга Бранка Иванчевића (Слика доле).

Снимци: Милорад Тодоровић.

ФИЛМСКИ ПОРТРЕТИ

BETTE DAVIS

Једна од најпознатијих карактерних глумица, Бет Девис је рођена 1908. године у држави Масачусетс у Сједињеним Америчким Државама. Пошто је завршила школу играња и глумачку академију, дакле као професионално образована, појавила се на Бродвеју у једном позоришном комаду. Године 1932. за-

почела је филмску каријеру и тумачила мањим главне улоге у великом броју филмова. Познатије креације остварила је у филму Вилијама Вајлера „Цезабел“, у коме је приказана епидемија на Јуту 1860. године, затим „Опасна“, „Свадбени руџак“, „Тихо, тихо Шарлота“, „Сестре“, „Хуарез“, „Тамниа победа“, „Писмо“, „Жите је зелено“, „Све о Еви“, „Елизабета II“, и „Планинство на захтјев“, а за улоге у филмовима „Опасна“ (1936) и „Цезабел“ (1938) добила је два „Оскара“.

ИЗ ЛИСТОВА РАДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Примјеран колектив

ПОЧЕЛО СЕ ПРИЈЕ ДЕСЕТ ГОДИНА. Специфичност грађевинског посла условљавала је ангажованост сезонске радне снаге. Брига о људима доносила је бригу запошљавања тих људи у несезони. Тражила су се рјешења. Једно је било ангажовање наше радне снаге у „мртвој“ сезони код радних организација на приморју. Наши су људи добро радили, али постојало је нездовољство. „Да ли је то печалба? Размишљајући о том проблему тадашње руководство нашег градилишта у Маглају покренуло је иницијативу за отварање радова у Будви.

И кренуло се. Проблема и питања на претек. Да ли ће бити економски оправдано радити на тако удаљеном градилишту, хоћемо ли својим радом задовољити захтјеве инвеститора и што је најважније, да ли ће то наше градилиште егзистирати на једној дугорочној бази на том тржишту? Сви радници који су тада радили на том градилишту, и руководиоци који су водили градилиште, иако млади људи, били су свјесни свих тих питања и тежине задатка. Били су храбри. И још важније — вриједни и упорни. Није се гледало на радно вријеме, проблеми су сви морали бити рјешени. У првој години изграђене су двије стамбене зграде са по тринаест становица локалима. Лед је пробијен. Инвеститори су били задовољни. Истовремено са извођењем радова, тадашње руководство градилишта вршило је испитивање и освајање новог тржишта. Резултат је био повољан — добили смо нове радове.

ПРВИ РЕЗУЛТАТИ

Извршена је реконструкција стамбене зграде за Скупштину општине Будва. На том градилишту показали смо да можемо изводити и сложеније радове од оних у којима смо доказали вриједност. Прихватили смо се посла да изведемо базен са топлом морском водом за најпознатији будвански хотел „Интернационал“. И данас, послије толико времена, угодан је осјећај када човјек погледа стотине туриста из иностранства и земље који пливају у том лијепом базену, да смо то радили ми.

Послије тога, нови послови. Извођење завршних радова на стамбеном насељу у Петровцу, извођење грађевинских радова на Јадранском сајмушипу у Будви, изградња самопослуге за „БИМ“ — Београд, изградња стамбеног насеља „Доброта“ Котор. Радили смо, доказивали се, борили се са проблемима, освајали тржиште, стицали углед.

НАШЕ НАСЕЉЕ У БУДВИ

Резултат таквог рада је добивање локације за изградњу насеља „Подкошљун“ у Будви. Било је то на неки начин, признање људи тог региона за наш рад. Могли смо самостално да радијмо. Радили смо станове за тржиште, за непознатог купца. Ангажовала се читава наша радна организација. Сви објекти у овом насељу пројектовани су у нашем „Пројектном бироу“. Наши стручњаци — архитекте показали су да могу да осјете захтјеве медитеранског поднебља, да се прилагоде условима тог подручја и креирају објекти који ће својом лјепотом учинити Будву још лјепшом. Радови на тим објектима извођени су квалитетно и у року. Изградили смо око 200 становица и око 1.500 m² пословног простора.

Заједничким радом свих радника, руководства градилишта и предузећа, органа самоуправљања, ово насеље нам је донијело веома добре пословне економске резултате. Након свих тих резултата наша организација је стекла велико повјерење људи са тог региона. Један од показатеља таквог стања је и добивање локације коју смо добили на конкурсус за уступање грађевинског земљишта, где изводимо око 60 становица. У припреми овог насеља ушли смо заједно са стамбено-комуналним предузећем из Будве, те на тај начин постепено улазимо у нови вид сарадње са грађевинским капацитетима на територији Будве.

ДОКАЗУЈЕМО СЕ

Када смо посетили градилиште у Будви затекли смо руководиоце градилишта на радном договору. Станојло Пешић, Мурис Миричанац, Махмут Мехиновић и Радислав Микулић рјешавали су проблеме које је требало решити за тај дан. На столу омалене канцеларије пројекти објекта са детаљима, ситуације, цртежи. На самом објекту замор људи који су радили свој посао. Све иде својим током, свако зна свој посао.

Након завршеног радног договора, инж. Мурис Миричанац нам је рекао: „Објекат који носи име „С-60/75“ има 2 ламеле. Ламела „A“ има 3 етаже, док ламела „B“ има 4 етаже. По намјени, то су једнособни, једноделни, двојпособни и тробродни станови, укупне површине ција 3.500 m², са осам гаражи. Овдје је био интересантан систем темеља објекта. Радили смо написањем и набијањем вибрационим ваљком мулине до M=250 kg/cm². То нам је био и најтежи дио поса, због лошег терена и прилива подземних вода.

Темеље смо радили један и по мјесец, исто као и подрум. Приземље смо почели у априлу и конструкција је са својим грубим радовима била готова 1. јула. Зидове смо радили великолепним челичном оплатом, која се показала изузетно добра. Савладали смо ту технологију рада, и добили много на квалитету и брзини радова. Неке преградне зидове смо због уситњености преиначили на класичну градњу — опеком.

Плоче смо радили класично. У нашем раду помогла нам је доста и наша механизација. Од наших сузвођача који су радили углавном водовод и канализацију, спомену бих предузеће „Никола Тесла“ из Чачка и „Лужани“ из Лужана, који су добро радили.

Махмут Мехиновић, пословођа на градилишту, већ дуже времена је у Будви. Он зна како градилиште „дише“.

„Ова локација и објекат су нам изванредни — вели нам он. Градилиште нам је у непосредној близини тако да имамо све услове за несметан рад. Услови исхране и смјештаја за наше раднике су добро организовани, тако да и то много утиче да нам објекат расте по динамичном плану“.

И ономе ко посети градилиште, неодoliovo се намеће закључак да је то градилиште које живији свој живот, пун динамике, пун рада и озбиљности. Видљив је озбиљан однос према раду, према организацији посла, градилиште где су људи добро смјештени, где добро раде и живе самоуправним животом, и да су сви у току догађаја који се дешавају у нашој радној организацији.

НОВУ 1977. ГОДИНУ

(„РАДНИК“)

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА, ГРАЂАНИМА ОПШТИНЕ БУДВА, СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

УЗ НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ЗА ЈАЧАЊЕ И РАЗВИЈАЊЕ САРАДЊЕ УСМЈЕРЕНЕ НА ИЗГРАДЊУ НАШЕ ДОМОВИНЕ

ГП „РАДНИК“ — ДОБОЈ

ГРАЂАНИ ПИТАЈУ — НАДЛЕЖНИ ОДГОВАРАЈУ

По угледу на „Солуне“

Нова аутобуска станица грађена је велику близину и, чини нам се брзоплето, већ мјесецима стоји неуслједена. У току извођења радова на овом објекту, који подсећа на „салуне“ с Дављег запада, чак је био прекинут подземни кабл јер се, наводно, није могло губити вријеме око његовог заобилазења. Утолико нам је чудије што „салун“ још увијек зврји празан, па се питају: зар се утрошена средства нијесу могла паметије употребити?

Ово је слична питања поставило нам је више грађана, па смо се са питањем: зашто? обратили смо се на Петку Митровићу, директору ООУР „Могрен“, у чијој је редовно подигнута аутобуска станица.

Ево Митровићевог одговора:

„Након олуке Извршног одбора Скупштине општине Будва да основне организације удруженог рада за домаћи туризам не треба да се баве и овим послом, па је бригу с аутобуским станицама преузела Аутобуска и угоститељско предузеће „Тара“ из Цетиња, док је ООУР „Могрен“ остао угоститељски објекат на станици.“

У међувремену, успједио је договор, према коме основне организације удруженог рада за домаћи туризам не треба да се баве и овим послом, па је бригу с аутобуским станицама преузела Аутобуска и угоститељско предузеће „Тара“ из Цетиња, док је ООУР „Могрен“ остао угоститељски објекат на станици.

Недавно је одлучено да нова аутобуска станица у Будви почне с радом до 15. јануара 1977. године. Ова одлука биће измијењена у корист другог власника (најда ООУР „Могрен“), уколико до тада не буде завршено бетонирање прилазног пута и платоа“. И тако по свему судећи, „почело се са краја тањега“.

НОВО ПИТАЊЕ

Зграда СУБНОР-а има лијепу фасаду, али фасадери нијесу отклонили недостатке који причинавају невоље стварија: заједничка ТВ антена не ради (није никада ни радила), из зидова штрче завршећи електричних инсталација које нико не служе, због кратких цијеви за одвод вода се послије кишне стече са горњих балкона на доње, те ствари из приземља морају стално да дежурају како за вријеме кишне тако и када комије заливају цвијеће. Због слабо изведене нивелације вода остаје на тротоару или улази у ходнике. Зграда споља није освијетљена — нити су освијетљени приступни путеви, па јој је икона погибљено прићи. Погодно је опасно за дјецу која се икона погибљено прићи.

Очекујемо одговор од Грађевинског предузећа „Рад“ — Пријепоље, као извођача радова на поменутој згради, од инвеститора, односно Комисије која је извршила пријем објекта.

КОЛЕКТИВ БЕОГРАДСКЕ ИНДУСТРИЈЕ МЕСА

БИМ „СЛАВИЈА“ — БУДВА

ЧЕСТИТА ОД СВЕГ СРЦА НАШИМ ТРУДБЕНИЦИМА И ГРАЂАНИМА, СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА И ПОТРОШАЧИМА НАШИХ ПРОИЗВОДА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА НАЈИСКРЕНИЈИМ ЖЕЉАМА ДА НАСТУПАЈУЋЕ ПРАЗНИКЕ ДОЧЕКАЈУ И ПРОСЛАВЕ У ДОБРОМ ЗДРАВЉУ И ВЕДРОМ РАСПОЛОЖЕЊУ

ЗАБИЉЕЖЕНО У ПЕТРОВЦУ НА МОРУ

ИЗЛАЗ ЈЕ У ЗИМСКОМ ТУРИЗМУ

Током љета једно од најпосећенијих мјеста на Црногорском приморју, Петровац је зими без гостију. Када почетком новембра и посљедњи туристи напусте град, тишина се увлачи у домове. Ништа се сигурно неће промијенити ни ове зиме. У то смо се увјерили када смо ових дана посетили Петровац.

Сви хотели су затворени, на улицама нигде живе душеве. Југо бијесни, таласи пре крили „порат“, а мјештани се затворили у своје домове. Уз телевиоре и топле пећи противе позна јесен, пртећи ће и зима. Зграда новог Друштвеног дома није завршена, тако да Петровчани још увијек немају биоскопа. Немају се где окупљати, па добар дио њих, нарочито млађих, у вечерњим часовима можемо срести пред биоскопом у Будви.

— Нема се где него у кафани — жале се мјештани. — Ми старији, ето, некако и можемо, играмо „бетл“ или „брешкулу“ и вријеме пролази, али ови млађи... Њима је, брате, досадно, а у кафани и на улицу нем огу.

И поред свих напора које чине туристички радници свог мјesta да га оживе током зime, у томе мало успијевају, иако је Петровац градић са изванредном климом, цвијећем и зеленилом. Разлог за то је сљедећи: Петровац нема хотела који би био погодан за рад током зime.

ООУР „Палас“ има 914 лежаја у „Кастел-ластви“, „Оливи“ и „Ривијери“, али је све то намирењено, углавном, сезонском туризму. Недостаје прави зимски хотел.

Управо, један такав објекат почeo се градити још прије више од шест година. Увидјевши да нема зимског туризма без доброг хотела, ООУР „Палас“ је почeo изградњу великог хотела „A“ категорије који треба да има 320 лежаја, отворени и затворени базен са морском водом, кино-дворану, конгресне сале, спортске терене и остale погодности за зимовање. Међутим, за тaj хотел већ толико времена постоje само темељи. Извођач радова Грађевинско предузеће „Комфор“ у међувремену је пошло у ликвидацију, а инвеститор „Палас“ остао је без средстава за довршење објекта.

— У развојном плану „Монтенегротуриста“ овај објекат је добио предност, али, ето, још се радови не настављају — кажу у „Паласу“.

Једина разонода у вансезони за Петровчane је фудбал. О њему се прича на сваком кораку. Ове јесени „Петровац“ је постигао велики успјех — трећи је на табели Црногорске лиге, али првенство је прекинуто до прољећа. Како „прегурати“ зиму — то се најчешће питају у Петровцу.

— Добро је ако и идуће зime будemo имали хотел и биоскоп, кажу они — Навикили смо, ето, да стрпљиво чекамо...

С. Греговић

Повећана социјална помоћ

На сједници Скупштине Самоуправне интересне заједнице за социјалну и дјечју заштиту, која је одржана прије кратког времена у Будви, расправљано је о социјалној заштити на подручју наше општине. Одлучено је да се стална мјесечна социјална помоћ, зависно од прихода по члану домаћинства, додјељује социјално угроженим лицима у висини од 700,00 до 900,00 динара по носиоцу и од 100,00 до 300,00 динара по сваком неспособном члану породице. Социјална помоћ у износу од 700,00 динара за носиоца и 100,00 динара за неспособног члана породице додјељиваће се домаћинству које има по члану приходе од пољопривреде до 300,00 динара годишње или друге приходе до 100,00 динара мјесечно. Девет стотина динара мјесечно за носиоца права и 300,00 динара за сваког неспособног члана породице добијаће домаћинства која немају никаквих прихода. Сто дин. мање 800,00 за носиоца и двије стотине по сваком неспособном члану породице добијаће социјално угрожено лице чије домаћинство остварује приходе из пољопривреде до 200,00 динара годишње или по сто динара по члану мјесечно од других прихода.

Предложено је да мјесне заједнице доставе списак социјално најугроженијих лица, како би им се додијелила једнократна помоћ за новогодишње празнике.

ИЗ АЛБУМА ФОТОРЕПОРТЕРА

МРЕЖЕ НА ПРИСТАНИШТУ

ОД СВЕГ СРЦА ЧЕСТИТАМО

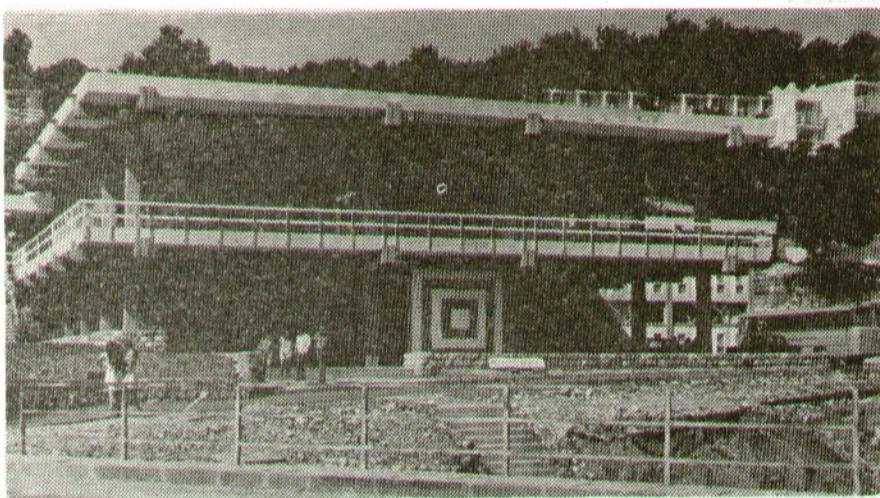
НОВУ 1977. ГОДИНУ

СВИМ НАШИМ РАДНИМ ЉУДИМА, ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОСНОВНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА УЗ НАЈИСКРЕНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ ДОЧЕКАЈУ И ПРОСЛАВЕ У ВЕДРОМ РАСПОЛОЖЕЊУ, А ДА У НАСТУПАЈУЋОЈ ГОДИНИ ПОСТИЖУ СВЕ БОЉЕ РЕЗУЛТАТЕ

Становници приобалног појаса будванске општине — Будве, Бечића, Пржна, Светог Стефана, Режевића и Петроваца на Мору — од давнина су се бавили риболовом, служећи се удицама, остима, парчалима, мрежама и, знатно касније, сејнариџицама. Но, иако на „лјени од мора“, по свој прилици, нијесу живјели искључиво од његовог плодова. То се може закључити и на основу средњевјековног Статута града Будве у чијем је једном члану било регулисано ко све може продавати рибу. Одобрение за то давали су судије и општински набављачи, управо сваки рибар био је обавезан да њих позове да би они купили оно што је потребно општини, а остатак се могао продавати једино у општинској рибарици. Ко се не би придржавао ових одредаба кажњаван је, „са 12 динара глобе од којих је половина припадала кнезу, а половина општини“, а уз то би му сав улов био заплијењен.

Риболоваца је и данас мало: још више него у прошлости, становници наше општине жељни су свјеже рибе. Све реће се могу видjetи рибари са мрежама, али је утолико више криволоваца који тамане рибу динамитом.

В. Р.

Омладински центар у Бечићима

ИЗ РАДА СИЗ ЗА ИЗГРАДЊУ И УРЕЂЕЊЕ ОПШТИНЕ БУДВА

Нове улице у Бечићима и Петровцу

ПОЧЕТКОМ ДЕЦЕМБРА МЈЕСЕЦА 1976. ГОДИНЕ уведен је у посао „Партизански пут“, грађевинско предузеће из Београда, као извођач радова на изградњи улице у Бечићима и дијела главне саобраћајнице у Петровцу, а ових дана треба да се потпише уговор и за извођење радова на путу у насељу Пржно. Инвеститор ових комуналних објеката је Самоуправна интересна заједница за изградњу и уређење општине Будва, а извођач је одабран путем лicitације. Предвиђено је и договорено да радови на улицама у Бечићима буду завршени до априла мјесеца 1977. године.

Дужина улице у Бечићима износи око 400, а ширина коловоза пет метара. Тротоар ће бити широк метар и по, а травњак један метар. Коловоз ће бити израђен од асфалтне масе. Упоредо са улицом, градиће се водовод, канализација и јавна расвјета — објекти који ће се налазити у њеном „трупу“. Уз ову улицу формираће се центар насеља у Бечићима, тако да се на овај начин омогућава његова потпuna изградња, јер улица повезује дио насеља према мору с главним путем у насељу. Додајмо и то да је изградња овог пута условљена изградњом објекта СИВ у Милочеру. Тиме се, истовремено, остварује програм Самоуправне интересне заједнице за изградњу и уређење општине Будва, који је у склопу цјелокупног развоја општине, а у складу с урбанистичким рјешењима.

У Петровцу ће се градити главна саобраћајница дужине 415 и прилаз у насељу Нерин с паркинг простором у дужини 140 метара. Коловоз ће бити широк шест, а тротоар и зелени појас по метар и по. Уз главну трасу улице градиће се такође, канализација, водовод и главна расвјета. Изградњом ове улице регулисаће се саобраћај у Петровцу и улаз код хотела „Кастел-ластва“ одвојити од главне саобраћајнице. Тако се омогућава регулисање улаза туристичким објектима у Петровцу и изградња његовог центра.

Бриједност радова на улицама у Бечићима и Петровцу — укључујући канализацију, јавну расвјету, ПТТ везе и водовод — износи око десет милиона динара. Већ дио тих средстава је обезбиђењен, а преостали износ ће се предвидјети финансијским планом за 1977. годину.

Петровац на Мору

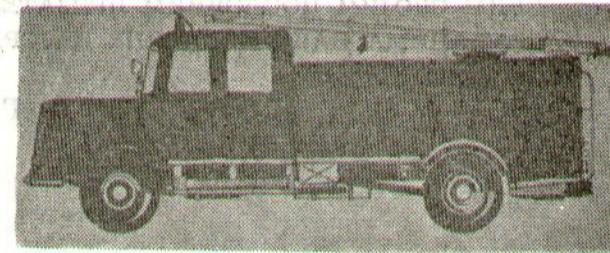
САМОУПРАВНА ИНТЕРЕСНА ЗАЈЕДНИЦА ЗА ИЗГРАДЊУ И УРЕЂЕЊЕ ОПШТИНЕ

И
ЗАВОД ЗА ИЗГРАДЊУ И УРЕЂЕЊЕ ОПШТИНЕ БУДВА

ЧЕСТИТАЈУ СВИМ ГРАЂАНИМА, РАДНИМ ЉУДИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА НАЈИСКРЕНИЈИМ ЖЕЉАМА ДА У БУДУЋЕМ РАДУ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ УСПЛЕХЕ

КОЛЕКТИВ ЦЕНТРА ЗА ПРОТИВ-ПОЖАРНУ ЗАШТИТУ — БУДВА

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТА СВИМ ТРУДБЕНИЦАМА, ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА НАСТУПАЈУЋЕ

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ДА ПОСТИЖУ СВЕ БОЉЕ РЕЗУЛТАТЕ У ИЗГРАДЊИ НАШЕ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ДОМОВИНЕ

ДО НЕДЕЉЕ ЈЕДНО МИЛНАСИЈА
ДА СЕ ВЕЋ СВЕЧАТСКА КАДА

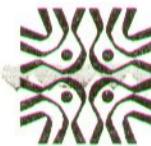
АПОТЕКАРСКА УСТАНОВА

„ЦРНА ГОРА“
ООУР АПОТЕКА — БУДВА

ЧЕСТИТА ОД СВЕГ СРЦА СВИМ НАШИМ ГРАЂАНИМА, РАДНИМ ЉУДИМА, ЗДРАВСТВЕНИМ РАДНИЦИМА И УСТАНОВАМА, СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА НАСТУПАЈУЋЕ ПРАЗНИКЕ

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЈИСКРЕНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА НОВУ ГОДИНУ ДОЧЕКАЈУ У ДОБРОМ ЗДРАВЉУ И ВЕСЕЛОМ РАСПОЛОЖЕЊУ, А ДА У СВАКОДНЕВНОМ РАДУ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ УСПЛЕХЕ НА СВОЈИМ РАДНИМ МЈЕСТИМА

СВИМ СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА НАШЕ ОПШТИНЕ НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО ПРЕДСТОЈЕЋУ

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА НАЈИСКРЕНИЈИМ ЖЕЉАМА ДА У ЊОЈ ПОСТИЖУ ЈОШ БОЉЕ РЕЗУЛТАТЕ У ИЗГРАДЊИ САМОУПРАВНИХ СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ ОДНОСА

КОЛЕКТИВ „ЈАДРАН“

НОВУ
1977.
ГОДИНУ

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО СВИМ СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ГРАЂАНИМА И РАДНИМ ЉУДИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА СА ЖЕЉАМА ДА, ПРИДРЖУЈУЋИ ВЕЋ ИЗВЕЈВАНИМ НОВЕ РАДНЕ ПОБЈЕДЕ, ПОСТИЖУ СВЕ ЗНАЧАЈНИЈЕ УСПЈЕХЕ У ИЗГРАДЊИ САМОУПРАВНИХ СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ ОДНОСА

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ СР ЦРНЕ ГОРЕ ООУР ЕЛЕКТРОДИСТРИБУЦИЈЕ „БУДВА“

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО НАСТУПАЈУЋЕ ПРАЗНИКЕ И

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СВИМ СВОЈИМ УЧЕНИЦИМА ЋАЧКИМ РОДИТЕЉИМА, ГРАЂАНИМА И РАДНИМ ЉУДИМА НАШЕ ОПШТИНЕ УЗ ЖЕЉЕ ДА У БУДУЋЕМ РАДУ ПОСТИЖУ ЈОШ ВЕЋЕ УСПЈЕХЕ У САВЛАЂИВАЊУ ГРАДИВА И СОЦИЈАЛИСТИЧКОЈ ИЗГРАДЊИ ДОМОВИНЕ

КОЛЕКТИВ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
„МИРКО СРЗЕНТИЋ“
ПЕТРОВАЦ

ОПШТИНА БУДВА

МЈЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БУДВА II

ЧЕСТИТАМО ОД СВЕГ СРЦА СВИМ НАШИМ ГРАЂАНИМА РАДНИМ ЉУДИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА НАСТУПАЈУЋЕ ПРАЗНИКЕ И

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЈИСКРЕНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА ЈЕ ДОЧЕКАЈУ У ЗДРАВЉУ И ВЕСЕЉУ, ЧВРСТО РИЈЕШЕНИ ДА ДОСАДАШЊИМ УСПЈЕСИМА ПРИДРУЖЕ НОВА ДОСТИГНУЋА У ИЗГРАДЊИ СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ ДРУШТВЕНИХ ОДНОСА

СВИМ КОРИСНИЦИМА НАШИХ УСЛУГА, РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО

НОВУ
1977.
ГОДИНУ

СА ИСКРЕНИМ ЖЕЉАМА ДА ПОСТИЖУ ЈОШ БОЉЕ РЕЗУЛТАТЕ У ИЗГРАДЊИ СОЦИЈАЛИЗМА И РАЗВИЈАЊУ СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ ДРУШТВЕНИХ ОДНОСА

КОЛЕКТИВ ПОСЛОВНИЦЕ БУДВА

СА ИСКРЕНИМ ЖЕЉАМА ДА У БУДУЋЕМ РАДУ ВЕЋ ИЗВОЈЕВАНИМ РАДНИМ ПОБЈЕДАМА ПРИДРЖУЈУ НОВЕ, СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ УСПЈЕХЕ

РАДНИ КОЛЕКТИВ ООУР „МОГРЕН“

ЧЕСТИТАМО ОД СВЕГ СРЦА СВИМ ТРУДБЕНИЦИМА И ГРАЂАНИМА НАШЕ ОПШТИНЕ, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ ЖЕЉЕ ДА НОВОГОДИШЊИ ПРАЗНИЦИ БУДУ УВОД У НОВА СЛАВЉА И ПРАЗНОВАЊА

За вријеме сезоне „Хаваји“ су врло привлачени

РАДНИ КОЛЕКТИВ
ХОТЕЛСКО-ТУРИСТИЧКОГ ПРЕДУЗЕЋА

montenegrroturist

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТА СВИМ ТРУДБЕНИЦИМА, ГРАЂАНИМА, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

„Фјорд“

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ДА У БУДУЋЕМ РАДУ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ РЕЗУЛТАТЕ У ИЗГРАДЊИ НАШЕ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ДОМОВИНЕ

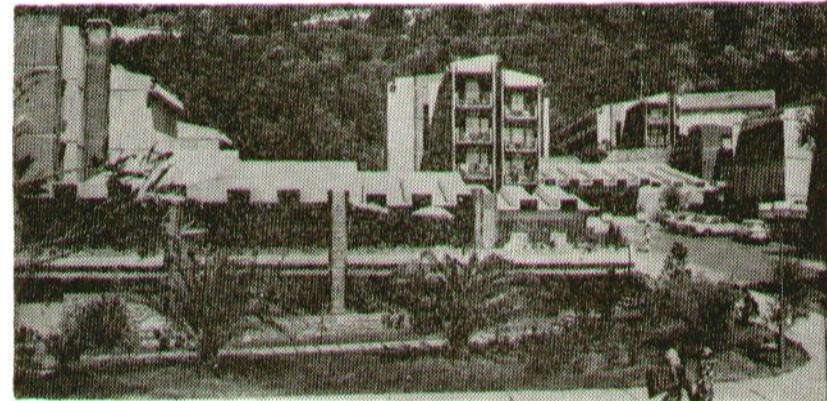

УЗ НАЈИСКРЕНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА У СОЦИЈАЛИСТИЧКОЈ ИЗГРАДЊИ ДОМОВИНЕ ПОСТИЖУ СВЕ НОВЕ И НОВЕ РАДНЕ ПОБЈЕДЕ ОД СВЕГ СРЦА ЧЕСТИТАМО

НОВУ
1977.
ГОДИНУ

СВИМ НАШИМ РАДНИМ ЉУДИМА, СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ГРАЂАНИМА СФР ЈУГОСЛАВИЈЕ, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

КОЛЕКТИВ ООУР „ПАЛАС“ —
ПЕТРОВАЦ НА МОРУ

„Кастелластва“

САМОУПРАВНА ИНТЕРЕСНА ЗАЈЕДНИЦА СОЦИЈАЛНЕ И ДЈЕЧЈЕ ЗАШТИТЕ — БУДВА И ОСНОВНА ЗАЈЕДНИЦА ЗДРАВСТВЕНЕ ДЈЕЛАТНОСТИ РАДНИКА И ЗЕМЉОРАДНИКА — БУДВА

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАЈУ СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА НАШЕ ОПШТИНЕ, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОСНОВНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ
1977.
ГОДИНУ

СА НАЈИСКРЕНИЈИМ ЖЕЉАМА ДА У НОВОЈ 1977. ГОДИНИ ИЗВОЈУЈУ НОВЕ РАДНЕ ПОБЈЕДЕ У ИЗГРАДЊИ НАШЕ ДОМОВИНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

КОЛЕКТИВ ООУР „АВАЛА“ — БУДВА

ЧЕСТИТАМО ОД СВЕГ СРЦА СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА, ГРАЂАНИМА НАШЕ ОПШТИНЕ, СВОЈИМ ГОСТИМА И ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОСНОВНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА НАЈЉЕПШИМ ЖЕЉАМА ДА И УЕВДУЋЕ ПОСТИЖУ СВЕ ЗНАЧАЈНИЈЕ РЕЗУЛТАТЕ У СОЦИЈАЛИСТИЧКОЈ ИЗГРАДЊИ НАШЕ ДОМОВИНЕ

Хотел „Авала“

НОВУ
1977.
ГОДИНУ

ЧЕСТИТАМО НАЈСРДАЧНИЈЕ СВИМ ГРАЂАНИМА НАШЕ ОПШТИНЕ, РАДНИМ ЉУДИМА, ЗДРАВСТВЕНИМ УСТАНОВАМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

СА ЖЕЉОМ ДА НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ ДОЧЕКАЈУ И ИСПРАТЕ У ДОБРОМ ЗДРАВЉУ И РАСПОЛОЖЕЊУ И ДА У НАСТУПАЈУЋОЈ ГОДИНИ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ РЕЗУЛТАТЕ У ИЗГРАДЊИ СОЦИЈАЛИЗМА

КОЛЕКТИВ ДОМА ЗДРАВЉА

Базен хотела „Интернационал“ — моменат са ватерполо такмичења

НОВУ 1977. ГОДИНУ

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО СВИМ НАШИМ ТРУДБЕНИЦИМА, ГРАЂАНИМА, СВОЈИМ ГОСТИМА И ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

УЗ НАЈСРДАЧНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА У ГОДИНИ КОЈА ЈЕ НА ПРАГУ ВЕЋ ИЗВОЈЕВАНИМ РАДНИМ ПОВЈЕДАМА ПРИДРУЖУЈУ ЈОШ ВЕЛИЧАНСТВЕНИЈЕ УСПЛЕХЕ У ИЗГРАДЊИ НАШЕ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ДОМОВИНЕ

MONTENEGROTURIST

„SLOVENSKA PLAŽA“

81310 BUDVA

TELEFONI: DIREKTOR 82-118, SEKRETAR 82-118, Н. „INTERNATIONAL“ 82-024, Н. „ADRIATIK“ 82-103, Н. „SLAVIJA“ 82-222
Н. „PLAZA“ 82-032, PRODAJA 82-024 TELEX 61183 YU AVALA — BUDVA TEKUĆI RACUN: 20710-1-3642

СА НАЈЉЕПШИМ ЖЕЉАМА ДА НОВОГОДИШЊА СЛАВЉА ДОЧЕКУЈУ СА СВЕ ВЕЋИМ И ЗНАЧАЈНИЈИМ РАДНИМ ПОВЈЕДАМА, ОД СВЕГ СРЦА ЧЕСТИТАМО

НОВУ
1977.
ГОДИНУ

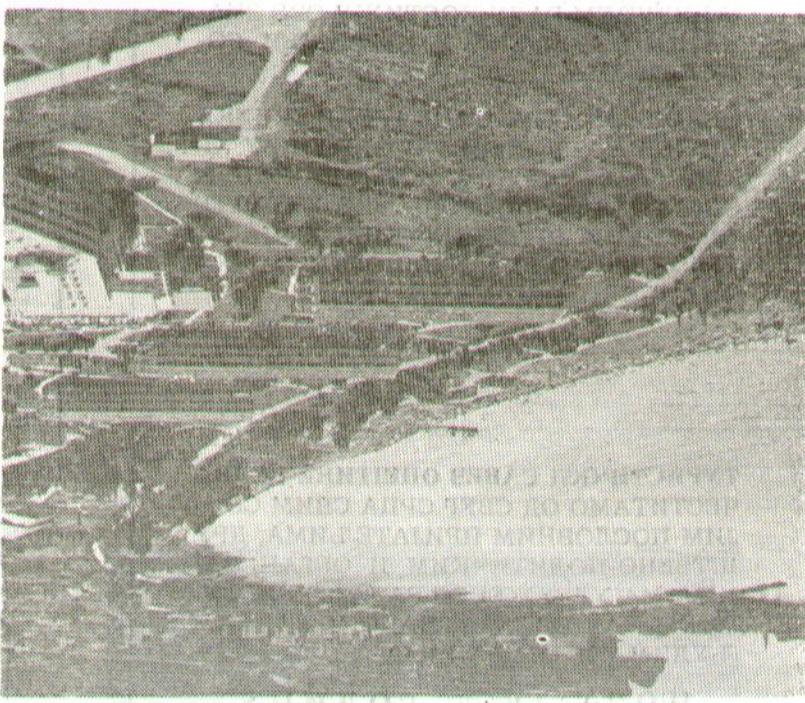
СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА НАШЕ ОПШТИНЕ, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

КОЛЕКТИВ ПРИРОДНОГ ЉЕЧИЛИШТА
РВИ „ПАЛАС“ — ЛУЧИЦЕ
ПЕТРОВАЦ НА МОРУ

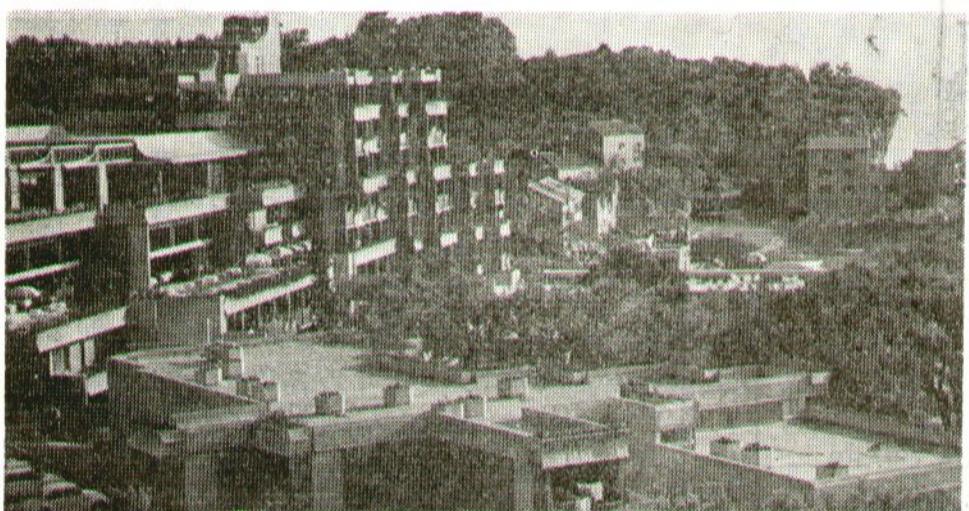

НОВУ 1977. ГОДИНУ

од свега срца честитамо свим нашим грађанима радним људима, основним организацијама удруженог рада са најискренијим жељама да новогодишње празнике дочекују и прославе у добром здрављу и ведром расположењу, а да у наступајућој години постижу све веће и значајније резултате на свим пољима стваралаштва у изградњи самоуправне социјалистичке Југославије

Хотели на Словенској плажи

Хотел „Маестрал“

ОПШТИНСКА КОНФЕРЕНЦИЈА ССРН

ОПШТИНСКА КОНФЕРЕНЦИЈА СК

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ

ОПШТИНСКИ ОДБОР СУБНОР

ОПШТИНСКО ВИЈЕЋЕ САВЕЗА СИНДИКАТА

ОПШТИНСКА КОНФЕРЕНЦИЈА САВЕЗА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ДРУШТВЕНУ АКТИВНОСТ ЖЕНА

ШТЕДИТЕ КОД
ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ИНВЕСТИЦИОНЕ
БАНКЕ БЕОГРАД

ЈУГОСЛОВЕНСКА ИНВЕСТИЦИО-
НА БАНКА БЕОГРАД

ФИЛИЈАЛА КТОРО — ЕКСПОЗИТУРА
БУДВА

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО СВИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА — СВОИМ ШТЕДИШАМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА НАЈИСКРЕНИЈИМ ЖЕЉАМА ДА И У БУДУЋЕМ РАДУ ПОСТИЖУ СВЕ ЗНАЧАЈНИЈЕ УСПЈЕХЕ У ИЗГРАДЊИ СОЦИЈАЛИЗМА

ОБАВЉАМО СВЕ БАНКАРСКЕ ПОСЛОВЕ, ПРИМАМО УЛОГЕ НА ШТЕДЊУ, ОТВАРАМО ТЕКУЋЕ И ЖИРО РАЧУНЕ И ОДОБРАВАМО ПОТРОШАЧКЕ КРЕДИТЕ ВЛАСНИЦИ ШТЕДНИХ КЊИЖИЦА УЖИВАЈУ РАЗНЕ ПОГОДНОСТИ ЗА ДОБИЈАЊЕ КРЕДИТА

ТУРИСТИЧКИ САВЕЗ ОПШТИНЕ БУДВА
ЧЕСТИТАМО ОД СВЕГ СРЦА СВИМ СВОЈИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА, ТУРИСТИЧКИМ РАДНИЦИМА, НАШИМ РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

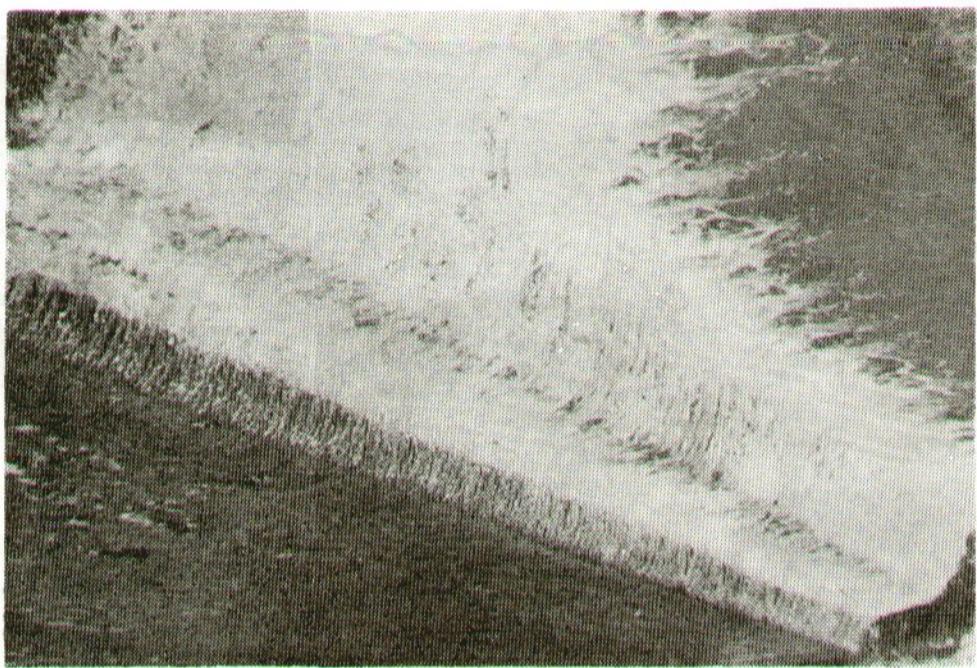
УЗ НАЈЉЕПШЕ ЖЕЉЕ ЗА ДАЉИ СВЕСТРАН НАПРЕДАК

У ЖЕЉИ ДА УПОРЕДО СА НОВОГОДИШЊИМ ПРАЗНИЦИМА СЛАВЕ НОВЕ, ЈОШ ВЕЋЕ ПОБЈЕДЕ У ИЗГРАДЊИ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СВИМ НАШИМ ТРУДБЕНИЦИМА, ГРАЂАНИМА И УЧЕНИЦИМА, КОЈИМА ЖЕЛИМО ПУНО УСПЈЕХА У САВЛАЂИВАЊУ НАСТАВНОГ ГРАДИВА И СТИЦАЊУ НОВИХ САЗНАЊА КАКО БИ ПОСТАЛИ УЗОРНИ ГРАДИТЕЉИ СВОЈЕ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ДОМОВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

КОЛЕКТИВ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „С. М.
ЉУБИША“ — БУДВА

Подгорска врела

КОЛЕКТИВ КОМУНАЛНО-СТАМБЕНОГ ПРЕДУЗЕЋА

- ООУР ЗА ИЗГРАДЊУ И ОДРЖАВАЊЕ СТАНОВА
- ООУР ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА
- ООУР КОМУНАЛНЕ СЛУЖБЕ
- БИРО ЗА УРБАНИЗАМ И ПРОЈЕКТОВАЊЕ
- РАДНА ЗАЈЕДНИЦА ЗАЈЕДНИЧКЕ СЛУЖБЕ

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИТАМО СВИМ НАШИМ ТРУДБЕНИЦИМА, ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

УЗ НАЈИСКРЕНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА У БУДУЋЕМ РАДУ БИЉЕЖЕ СВЕ ВЕЋЕ УСПЈЕХЕ У ИЗГРАДЊИ ЈЕПШЕГ И СРЕЋНИЈЕГ ЖИВОТА

Hempro

PРЕДУЗЕЋЕ ЗА УВОЗ - ИЗВОЗ ПРОИЗВОДЊУ И УНУТРАШЊИ ПРОМЕТ — БЕОГРАД
ООУР — ПРОИЗВОДЊА СРЕДСТАВА ЗА ЗАШТИТУ БИЛJA,
ПРЕРАДУ ДРУГИХ ХЕМИКАЛИЈА И НЕМЕТАЛА — ПЕТРОВАЦ НА МОРУ

ЧЕСТИТАМО СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА, ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА, КАО И СВОИМ ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА ЖЕЉАМА ДА У ДАЉОЈ ИЗГРАДЊИ НАШЕ ЗЕМЉЕ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ ПОБЈЕДЕ И УСПЈЕХЕ

Комплекс хотела на Бечићкој плажи

НОВУ 1977. ГОДИНУ

ОД СВЕГ СРЦА ЧЕСТИМА СВИМ НАШИМ ТРУДБЕНИЦИМА, РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА УЗ НАЈСРДАЧНИЈЕ ЖЕЉЕ ДА ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ РЕЗУЛТАТЕ У БОРВИ ЗА ИЗГРАДЊУ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

MONTENEGROTURIST

ООУР „АВАЛА-ВЕЋИЋИ“

TELEFONI: 082-82-104, 082-82-009, 082-82-187, 082-82-202, 082-82-287, 002-82-210, 082-82-348.
TELEX: 61266 YUBENOT ZIRO RACUN: 20710-691-3679 SDK BUDVA

ŽITARICOMBINAT

PREDUZEĆE ZA PROMET I PRERADU ŽITARICA NA VELIKO I MALO
GABONAFELDOLGOZÓ KIS- ÉS NAGYKERESKEDELMI VÁLLALAT • BAČKA TOPOLA

НОВУ

1977.

ГОДИНУ

ЧЕСТИМА СВИМ НАШИМ ТРУДБЕНИЦИМА, РАДНИМ ЉУДИМА И ГРАЂАНИМА — ПОТРОШАЧИМА НАШИХ ПРОИЗВОДА, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОСНОВНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА СА ЖЕЉАМА ДА И УВУДУЋЕ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ УСПЈЕХЕ У ИЗГРАДЊИ СОЦИЈАЛИЗМА И СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ ДРУШТВЕНИХ ОДНОСА

КОЛЕКТИВ

ООУР ИНДУСТРИЈСКА ПЕКАРА

— БУДВА

ХТП „МОНТЕНЕГРОТУРИСТ“

ООУР „ЈАДРАНТУРИСТ“ — БУДВА

НАЈСРДАЧНИЈЕ ЧЕСТИМА СВИМ РАДНИМ ЉУДИМА, ГРАЂАНИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА ЖЕЉАМА ДА У БУДУЋЕМ РАДУ ВЕЋ ИЗВОЈЕВАНИМ ПРИДРЖУЈУ ЈОШ ЗНАЧАЈНИЈЕ РАДНЕ ПОВЈЕДЕ У ИЗГРАДЊИ НАШЕ САМОУПРАВНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ДОМОВИНЕ

ЗАВРШЕНО ПРВЕНСТВО У ФУДБАЛУ

„ПЕТРОВАЦ“ — ТРЕЋИ „МОГРЕН“ — ЧЕТВРТИ

ДЕРБИЈЕМ XV КОЛА Црногорске лиге у коме су „Могрен“ и „Петровац“ играли у Будви неријешено 1:1, завршен је јесењи дио овогодишњег фудбалског првенства. Пред рекордно величјим бројем гледалаца — било их је око 2000 — Будвани и Петровчани демонстрирали су добар фудбал и доказали да њихови резултати током јесени нису били плод случајности.

Фудбалска лопта ће мирувати до прољећа, а нама остаје да анализирамо шта су постигли наши представници у конкуренцији најбољих црногорских фудбалера.

ОСНОВАН ОДБОЈКАШКИ КЛУБ

На оснивачкој скупштини одбојкашког клуба „Авала“, одржаној 9. децембра ове године, за председника је изабран Миленко Шљивачанин, директор ООУР „Авала“, а за потпредседника Душан Никлајановић.

Одбојкаши из Будве који марљиво тренирају у хали „Јадранског сајма“, већ су учествовали на првенству Црне Горе које је одржано од 17. до 20. децембра.

„Петровац“ је на крају по лусоне трећи, „Могрен“ се зауставио на четвртом месту. Испред њих су само дојучерашњи друголигаси „Сутјеска“ из Никшића и „Титоград“. Дакле, успјех, заиста, вриједан пажње. По многима, ово је најбоља спортска јесен у нашој комуни — фудбалска свакако.

И Будвани и Петровчани почели су силовито, не респектујући ни једног противника на зеленом пољу, и у

том темпу завршили су први дио „трке“. „Петровац“, кога ове године води дојучерашњи првотимац „Бокеља“ из Котора Јовица Суђић, један од најбољих фудбалера и спортиста из нашеј краја, забиљежио је девет побједа и по три пораза и неријешене игре. Тако су освојили 21 бод — пет мање од водећег „Титограда“, а његови стријелци постигли су 31 гол и послије „Сутјеских“ најбољи су у лиги. Стојановић, Ђаконовић, Зенић, Лонковић, Вучичевић, Ратковић, Божковић, Шољага, Вукотић, Богдановић, Радуловић, Поповић, Арчон, Пејовић и остали показали су да могу да се равноправно носе са свим тимовима у лиги. На свом терену били су немилосрдни, испраћајући готово све противнике са по три, четири гола, а њима је јединима пошло за руком да на стадиону под Горицом у сусрету с бившим друголигашем „Титоградом“ играју неријешено 1:1.

Петровчани ће напролеће играти једну од главних улога у првенственој трци, а поготово ће бити „незгодни“ на игралишту Брежине. Да узгряд поменемо, домаћи су и „Сутјесци“ и „Титоград“, што ће првенство, свакако, учинити занимљивијим.

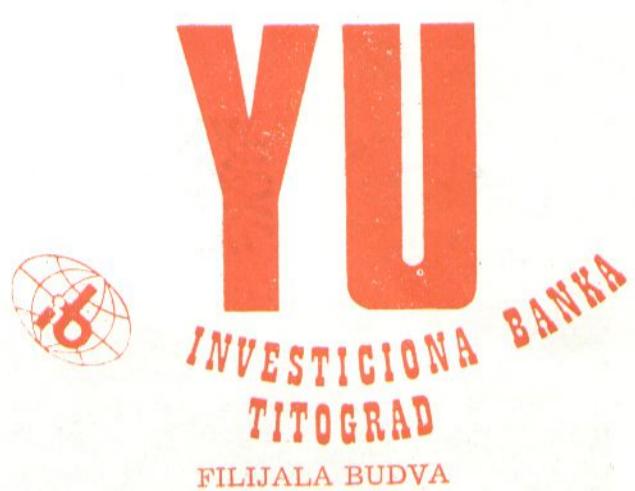
„Могрен“ је освојио само бод мање од комшија из Петровца. Момци тренера Десимира Тодоровића седам пута су били побједници, шест пута су „ремизирали“, а само два пута напуштали терен погнуте главе. Одбрана је бољи дио тима — у петнаест кола примила је само

С. Грегорић

Момент са утакмице

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ ◇ Уређује редакциони колегијум ◇ Главни и одговорни уредник Владимира Станишићи ◇ Издавач: Општинска конференција ССРН Будва ◇ Адреса редакције: „Приморске новине“, Будва Телефон: 82-241 ◇ Број жиро рачуна: 20710-678-287 код СДК Будва ◇ Штампа: Издавачко-штампарско предузеће „Обод“ — Цетиње ◇ Претплата: Годишња 48; за иностранство двоструко ◇ Рукописи се не враћају

ОБАВЉА ПОСЛОВЕ КРЕДИТИРАЊА ПРИРЕДЕ И СТАНОВНИШТВА, ДИНАРСКЕ И ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ, ДЕВИЗНИХ И ЖИРО РАЧУНА, ОТКУПА СТРАНИХ СРЕДСТАВА ПЛАЋАЊА, ИСПЛАТЕ ЛИЧНИХ ДОХОДАКА ПРЕКО ШТЕДНИХ КЊИЖИЦА ИТД.

ФИЛИЈАЛА ОБАВЉА УСЛУГЕ РАДНИМ ДАНИМА У ДВИЈЕ СМЈЕНЕ ПРЕКО ЦИЈЕЛЕ ГОДИНЕ

*
СВИМ КОМИТЕНТИМА ШТЕДИШАМА, ПОСЛОВНИМ ПРИЈАТЕЉИМА, ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА УДРУЖЕНОГ РАДА КАО И СВИМ ГРАЂАНИМА НАШЕ РЕПУБЛИКЕ ЧЕСТИТАМО ОД СВЕГ СРЦА

НОВУ 1977. ГОДИНУ

СА НАЈИСКРЕНИЈИМ ЖЕЉАМА ДА И У БУДУЋЕМ РАДУ ПОСТИЖУ СВЕ ВЕЋЕ И ЗНАЧАЈНИЈЕ РЕЗУЛТАТЕ НА СВОЈИМ РАДНИМ МЈЕСТИМА

IN MEMORIAM

Милица и Вуко Медин

Са осјећањем дубоког бола и дужним поштовањем према нашим вољеним родитељима оцу ВУКУ МЕДИНУ, умрлој 1937. године у Аризони, и мајци МИЛИЦИ МЕДИНУ, умрлој 28. новембра 1976. године у Калифорнији сјећамо се вјечно њихових драгих ликова и њихове несебичне љубави према нама.

Умјесто помена, прилажемо 3000,00 динара за изградњу Спомен-дома културе у Петровцу на Мору.

синови: ГОЈКО и ВЕЉКО МЕДИН;
ћерке: ДАНИЦА МЕДИГОВИЋ и ЕВА МИТРОВИЋ